

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ, ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ – ΑΝΤΑΙΟΥ 47, 111 46 ΓΑΛΑΤΣΙ, ΤΗΛ. 210-2913369, FAX 210-2917400

ΕΤΟΣ Ε' – ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

Σαν έτοιμοι από καιρό... δεχτήκαμε το κάλεσμα

Καθώς το προβληματικό καλοκαίρι των λυμάτων, των περιβαλλοντικών ρύπων, της λειψυδρίας, του καύσωνα και των καταστροφικών πυρκαγιών έδινε τη θέση του στον υποτονικό Σεπτέμβρη των εκλογών και της πεντακοματικής Βουλής, ήρθε σαν πολυπόθητη φθινοπωρινή βροχούλα, η είδηση για την διοργάνωση του συνεδρίου «*Η Νάξος διά μέσου των αιώνων*», στο χωριό μας, στην Κωμιακή.

Οι Κωμιακίτες, ενωμένοι μπροστά στην απαιτητική αυτή πρόκληση, είναι αποφασισμένοι να διεκδικήσουν επάξια την πνευματική πρωτοπορία του νησιού μας, μάλιστα μέσα από ένα καταξιωμένο θεσμό με πανελλήνια απήχηση, γιατί όχι και παγκόσμια εμβέλεια! Παλιόι και νέοι επιστήμονες, με μπροστάρι το Σύλλογο και σημαία την εφημερίδα μας, συστρατεύονται για την επίτευξη του

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Δήμος Δρυμαλίας, η Ο.ΝΑ.Σ. και το Τοπικό Διαμέρισμα Κωμιακής ανακοινώνουν ότι τό Δ' Πανελλήνιο Συνέδριο, με θέμα «*Η Νάξος διά μέσου των αιώνων*», θα πραγματοποιηθεί στην Κωμιακή το 2008 (4 έως 7 Σεπτεμβρίου).

Παρακαλούνται οι επιθυμούντες να λάβουν μέρος στο συνέδριο με επιστημονική ανακοίνωση, να απευθύνονται στους επιστημονικά υπεύθυνους του Συνεδρίου, κ.κ. Ι.Κ. Προμπονά, καθηγητή Πανεπιστημίου, και Στέφανο Ε. Ψαρρά, δ. Φιλολογίας.

Ο Δήμαρχος Δρυμαλίας Ο Πρόεδρος της Ο.ΝΑ.Σ.
Γιάννης Μπαρδάνης Κ. Καρποντίνης
Ο Πρόεδρος του Τ.Δ. Κωμιακής
Μιχαήλ Μυλωνάς

υψηλού στόχου να πραγματοποιηθεί όχι απλά ένα ακόμα επιτυχημένο συνέδριο, αλλά το πιο επιτυχημένο.

Το χρωστούν στον τόπο, στη μακραίωνη ιστορία του, στον πανάρχαιο πολιτισμό του. Το οφείλουν στις παλιές γενιές από σεβασμό στους αγώνες και την προσφορά τους. Είναι υπόχρεοι στις επερχόμενες γενιές να τους αφήσουν πολύτιμη παρακαταθήκη. Μαθημένοι όπως είναι να κατακτούν ψηλές πνευματικές κορυφές, ένας-ένας και όλοι μαζί θα αποδείξουν για μια ακόμα φορά ότι ο χαρακτηρισμός των Κωμιακτών, ως φιλόπων και φιλοπρόδων ανθρώπων, δεν ήταν απλά μια κολακευτική αναφορά, αλλά η πραγματική περιγραφή του χαρακτήρα τους από τον σεβαστό πανεπιστημιακό δάσκαλο Γιάννη Προμπονά, που πρότεινε την Κωμιακή ως τόπο διεξαγωγής του συνεδρίου. Μια ιστορικής σημασίας πρόταση, που ασμένως έγινε αποδεκτή και από τον πρώην δήμαρχο κ. Τζουάνη και από τον τωρινό, τον κ. Μπαρδάνη, από την ΟΝΑΣ και το Τ.Σ. Κορωνίδας.

Οι προηγούμενες διοργανώσεις με την επιτυχία που είχαν, βάζουν τον πήχυ ψηλά και η ευγενής άμιλλα θα πρέπει να είναι βασικός μοχλός για την επίτευξη του στόχου.

Αναφέρθηκα παραπάνω στη δυναμική του συνεδρίου να αποκτήσει παγκόσμια εμβέλεια. Σ' αυτό η εφημερίδα μας μπορεί να συμβάλει τα μέγιστα. Με την πείρα που αποκτήσαμε κάνοντας ένα συγκινητικό αφιέρωμα στους Κωμιακίτες μετανάστες πριν δύο χρόνια, μπορούμε να κάνουμε με αφορμή το συνέδριο ένα βήμα παραπέρα. Να ερευνήσουμε και να καταγράψουμε αν και πώς διατήρησαν άσβηστη τη μνήμη της γενέθλιας γης, τα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις, αν φτιάχνουνε μπάτουδο, αν κρατάνε τις σκόλες και τις εύχρησες κι αν διασκεδάζουν με τζαμπονοντούμπακα ή αν χορεύουν και τραγουδούν τη βλάχα.

Απευθύνουμε θερμό συμπατριωτικό προσκλητήριο σε όλους τους Κωμιακίτες της διασποράς, σε όλο τον απόδημο κόσμο της Νάξου, να αγκαλιάσουν τις προσπάθειες, τον αγώνα τον καλό, στον οποίο από σήμερα κατεβαίνει σύσσωμο το χωριό μας με ένα και μόνο στόχο, να κάνουμε αξίωμα με πανελλήνια αποδοχή αυτό που λέμε μεταξύ μας: **Κάθε Νάξιος, Άξιος!**

Παναγιώτης Εμμ. Λιανής

Οι πολιτιστικοί φορείς του χωριού με πρωτότυπες εκδηλώσεις σφράγισαν το φετινό καλοκαίρι

- Πρωταγωνίστησαν τα παιδιά
- Φως, αισιοδοξία και ελπίδα για το μέλλον του τόπου

Γράφει η **Κατερίνα Καραμπίνη**
Φοιτήτρια του Ε.Μ. Πολυτεχνείου

Δυναμική και έντονη ήταν και αυτό το καλοκαίρι η δράση των δύο πολιτιστικών φορέων της Κωμιακής: του Συλλόγου Γυναικών και του Πνευματικού Κέντρου. Καθ' όλη τη διάρκεια του Αυγούστου διοργάνωσαν μια σειρά από εκδηλώσεις που στέφθηκαν με απόλυτη επιτυχία και τις οποίες παρακολούθησαν ντόπιοι αλλά και ξενικοί που προτίμησαν το χωριό για τις διακοπές τους. Το πρόγραμμα περιλάμβανε εκθέσεις, παρουσιάσεις και φυσικά πολύ χορό και τραγούδι.

Πρώτη προγραμματισμένη εκδήλωση, στις 6 Αυγούστου, με τα εγκαίνια έκθεσης γεωργικών και κτηνοτροφικών εργαλείων στο παλιό ελαιοτριβείο, στο Τριό όπως είναι γνωστό στο χωριό, που βρίσκεται στον Γκισιμέ. Η προετοιμασία της έκθεσης είχε αρχίσει αρκετές μέρες πριν με τη συλλογή εκθεμάτων, προσφορά συγχωριανών μας, την κατάλληλη τοποθέτησή

Τα παιδιά του χωριού, τα Κωμιακίτσια, με το κέφι, τη ζωντάνια και το ταλέντο τους κατάφεραν να είναι οι μεγάλοι πρωταγωνιστές των εκδηλώσεων του καλοκαιριού.

τους, αλλά και τον καλλωπισμό του περιβάλλοντα χώρου.

Την ημέρα των εγκαίνιων τελέστηκε αγιασμός από τον πατέρα Παντελεήμονα Νικητιδή, τον παπά του χωριού. Στη συνέχεια η κ. Βέτα Βιτζηλαίου με

μοναδικό τρόπο μάς μετέφερε χρόνια πίσω, τότε που η γειτονιά του Γκισιμέ έσφιζε από ζωή και μάς μίλησε για το χώρο που φιλοξενούσε την έκθεση, φέρνοντας όμορφες αναμνήσεις στο

☞ *Συνέχεια στη σελίδα 10*

Ένας βιολογικός που κατάντησε... μικροβιολογικός και περιβαλλοντικός κίνδυνος

- Η Δημοτική Αρχή ψάχνει να βρει και να αποδώσει ευθύνες
- Εμείς απαιτούμε να δοθεί λύση

Μετά την καταγγελία του Συλλόγου Κορωνίδας στις αρχές του καλοκαιριού, για την παράνομη μεταφορά της λυματολάσπης από το βιολογικό καθαρισμό του Απόλλωνα στον ήδη αποκατασταθέντα πρώην σκουπιδότοπο, στο Διόδι, ήρθαν στην εφημερίδα μας και στο Σύλλογο πολλές καταγγελίες, που χωρίς περιστροφές λένε ότι το καλοκαίρι κινδύνευσε σοβαρά η δημόσια υγεία στην παραλία του Απόλλωνα.

Όσο και αν υπερβάλλουν οι καταγγέλοντες – πολλοί από τους οποίους δεν έχασαν ούτε ένα μπάνιο – δεν παύει να υπάρχει το πρόβλημα, και όποιος υποστηρίζει ότι όλα είναι καλά, μάλλον πάσχει από... ανοσομία.

Ασφαλώς δεν κολακεύει τον τόπο και την προβολή του η τοποθέτηση

της περιβόητης πια πινακίδας από τις αρμόδιες αρχές, που απαγόρευε το κολύμπι σε συγκεκριμένο μέρος (στην Καυκάρα). Βέβαια κανείς από τους ντόπιους δε χρειάζεται ταμπέλες για να επιλέξει πού θα κολυμπήσει, αλλά και οι ξένοι που δεν ξέρουν να διαβάζουν, δεν θα επέλεγαν την Καυκάρα λόγω της αισθητής παρουσίας της χαρακτηριστικής οσμής των υδρογονανθράκων,

που στην καθομιλουμένη λέγεται... μπόχα.

Με το ίδιο θέμα – της καθαρότητας της πα-

ραλίας του Απόλλωνα – ασχολήθηκε με εμπειριστατωμένο άρθρο του

☞ *Συνέχεια στη σελ. 6*

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου προσκαλεί τα μέλη του Συλλόγου στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα γίνει την **Κυριακή 4 Νοεμβρίου 2007 και ώρα 11 π.μ.**, με θέματα:

1. Οικονομικός απολογισμός.
 2. Απολογισμός πεπραγμένων και δράσης του Δ.Σ.
 3. Καθορισμός στόχων για το νέο Δ.Σ. που θα προκύψει από τις εκλογές.
 4. Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής και καθορισμός ημερομηνίας εκλογών.
- * Ατομικές προσκλήσεις δεν θα σταλούν.
* Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη.

Απάντηση στον κ. Λάζαρο Θεόφιλο από το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου Κορωνίδας στη σελ. 5

πολιτισμός & ιστορία & γεωγραφία

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΩΜΙΑΚΗΣ

Οι εύχησης (ονομαστικές γιορτές)

Γράφει η **Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ**

Από τα πιο σημαντικά κοινωνικά γεγονότα του παλαιού καιρού στο χωριό μας ήταν οι ονομαστικές γιορτές. Οι λεγόμενες εύχησης. Αρχίζουν από του Αγίου Δημητρίου και τελειώνουν του Αγίου Κωνσταντίνου, και έδιναν στους χωριανούς μας μια ακόμα ευκαιρία για διασκέδαση και γλέντι, αλλά πάνω απ' όλα ένα ακόμα κίνητρο για συντροφικότητα και συναναστροφή. Εκείνη τη μακρινή εποχή γιόρταζαν συνήθως οι άντρες στην κάθε οικογένεια - των γυναικών η γιορτή ήταν μικρότερης σημασίας.

Η κάθε νοικοκυρά, που είχε εύχηση, άρχιζε την ετοιμασία της μέρες πριν. Άσπριζε το σπίτι και το στόλιζε με όλα τα υφαντά, κεντητά και δαντελένια εργόχειρα που είχε φυλαγμένα στο μπαούλο.

Την ημέρα της εύχησης το σπίτι ήταν ανοιχτό από το πρωί και οι επισκέπτες ξεκινούσαν από πολύ νωρίς, για να τους προλάβουν όλους, επειδή το όνομα του Αγίου που γιορταζόταν μπορεί να είχαν οι μισοί χωριανοί. Την ημέρα της κάθε γιορτής όλα τα σπίτια διέθεταν τα απαραίτητα κεράσματα. Ότι μπορούσε ο καθένας. Υπήρχαν στο τραπέζι μεζέδες, κρασί,

Ο βιζηλαιαδίστικος δεν έχει μόνο παρελθόν, έχει και μέλλον. Στιγμιότυπο από το θεατρικό της «Εύχησης».

ρακί για τους άντρες, γλυκά για τις γυναίκες και σύκα, σταφίδες και καραμέλες για τα παιδιά, που περιέμεναν με λαχτάρα «το» έφρησες» για το πολυπόθητο κέρασμα. Βλέπετε εκείνη την εποχή και η καραμέλα ακόμα ήταν σπάνια λιχουδιά.

Έτρεχαν που λέτε τα παιδιά από σπίτι σε σπίτι κι αν δεν ήξεραν ποιος της οικογένειας γιόρταζε, πατέρας ή γιος, έλεγαν: «Να τονε χαίρεστε!...». Τα πιο τολμηρά, αν δεν έπαιρναν το κέρασμα της αρεσκείας τους, δεν ξεκολλούσαν από

την πόρτα.

Εκείνο τον αλλοτινό καιρό δεν χρειαζόταν να κρατάει κανείς δώρο για να πάει σε εύχηση. Ο καθένας πήγαινε στους συγχωριανούς του για να ευχηθεί από καρδιάς, να πει το κρασί του και να γλεντήσει με βιολιά, τσαμπούνες και τουμπάκια που διέθεταν οι μερακλήδες. Και είναι σίγουρο πως οι ευχές που δίνονταν εκείνο τον καιρό ήταν ουσιαστικές και γνήσιες και όχι τυπικές όπως είναι στη σημερινή εποχή.

Η βρύση του Γκισιμέ

Γράφει η **Βέτα Βιτζηλαίου**

σ' αυτήν την πλάτσα.

Η γειτονιά του Γκισιμέ είναι μια γειτονιά με ξεχωριστή αξία και σημασία στην κοινωνία και τη ζωή του χωριού μας, γιατί η βρύση της έδινε και δίνει μια δροσερή νότα σ' αυτό.

Στα 600 τοπωνύμια που έχει καταγράψει ο φιλόλογος Μ. Κορρές για την Κωμιακή, ο Γκισιμέ είναι το μοναδικό τουρκικό τοπωνύμιο (κισμές=βρύση) και, όπως σημειώνει ο μελετητής, αυτό είναι στοιχείο που χαρακτηρίζει την ιστορία και τη γνησιότητα του πολιτισμού που αναπτύχθηκε σ' αυτήν την περιοχή της Νάξου.

Η βρύση φέρει μεγάλη μαρμάρινη επιγραφή με χρονολογία 1835 (εποχή του Όθωνα) μέσα σε ανάγλυφη κορώνα με το όνομα του δωρητή. Ο Γκισιμέ, με τα πολλά νερά του, ζεστά το

Στο κέντρο της πλάτσας είναι το Τριό, το παλιό ελαιοτριβείο, το οποίο μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '60 συγκέντρωνε τον ευλογημένο καρπό και έδινε το λάδι του κάθε σπιτιού. Σήμερα, όπως και όλος ο χώρος, μας εντυπωσιάζει με την παραδοσιακή αρχιτεκτονική του, τα βόρτα, τις θυρίδες, το χτιστό τζάκι, το γιγάντιο μαρμαρίνο μύλο του, ακόμα και με το καλοδιατηρημένο πιεστήριό του.

Είναι λοιπόν σοφή η κίνηση των Συλλόγων να επιλέξουν αυτό το χώρο για να εκθέσουν παλαιά γεωργικά και κτηνοτροφικά αντικείμενα και ίσως είναι ώριμη η στιγμή για να τεθεί η πρόταση ο χώρος αυτός να γίνει Μουσείο γεωργικών και κτηνοτροφικών αντικειμένων. Τα κωμιακίτικα σπίτια κρύβουν πραγματικό πλούτο, ο οποίος

Στη γειτονιά του Γκισιμέ όλα αλλάζουν με τον καιρό. Το Τριό, που παλιά έβγαζε λάδι, τώρα παράγει πολιτισμό.

χειμώνια και κρύα το καλοκαίρι, τροφοδοτούσε την κάτω γειτονιά με το νερό του, πότιζε τα γύρω ποτιστικά και ήταν, όπως και οι άλλες βρύσες της Χωστής και των Ροδινών, τόπος συνάντησης και κοινωνικής συναναστροφής για τις γυναίκες, όπως επισημαίνει σε σχετικό άρθρο της η Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ.

Ο Γκισιμέ όμως είναι, για μας που μεγαλώσαμε εκεί, χιλιάδες πράγματα μαζί: αναμνήσεις, σκέψεις, ομορφιά, ζωή, παρελθόν, παρόν και μέλλον...

Η βρύση του απάνω Γκισιμέ φέρνει στο νου τις γυναίκες και τις λαΐνες και τα παιδιά με τα μπιτσιβιδία, που περίμεναν στην ουρά να γεμίσουν νερό για το σπίτι. Η «αλιτάνα» με τα σερνάλια της, τα υδρόφιλα φυτά της και δεντρά της κολλητά με την αλιτάνα της Βαρυβάρας με την πελώρια καρυδιά και τις τριανταφυλλίες αρωματίζει και σήμερα τα όνειρά μας. Ο κάτω Γκισιμέ φιλοξενούσε τα διψασμένα ζωντανά και χρησιμοποιήθηκε και για άλλες χρήσεις, όπως και σήμερα, ενώ η στέρνα του ήταν ευλογία για τα ποτιστικά στα Καψάλια και στην Κατσάγρα, αλλά και ενίοτε και χώρος φιλονικίας για τη σειρά του ποτίσματος. Το πλυσταριό του ήταν ευκολία και προσφορά στις δύσκολες συνθήκες της εποχής εκείνης.

Ξεχωριστή όμως θέση στα πιο όμορφα παιδικά και ταρινά μας όνειρα ήταν η πλάτσα και τα δώματα του Γκισιμέ. Σε παλαιότερες δεκαετίες αυτή η πλάτσα έσφυζε από ζωή. Δεκάδες παιδιά, χιλιάδες παιχνίδια, χιλιάδες γέλια, ατελείωτη ξεγνοιασιά, που ειλικρινά μακαρίζω τον εαυτό μου που έζησα, έπαιξα, χτύπησα και ονειρεύτηκα

παίρνει αξία και γίνεται προσφορά στις νεότερες γενιές, όταν πάρει τη θέση του στις προθήκες ενός μουσείου και όχι όταν είναι κρυμμένος στα ντουλάπια και στα καταλάκια μας. Δεν πρέπει λοιπόν η προσπάθεια αυτή να εγκαταλειφθεί, αλλά να γίνει πιο συντονισμένη και μαζική.

Μια δεύτερη επισημάνση-πρόταση που ήθελα να καταθέσω είναι η συνέχιση και η ολοκλήρωση της ανάπλασης του χώρου του Γκισιμέ και η αναπαλαίωση των κτιρίων του. Ζώντας από κοντά τις προσπάθειες του Συλλόγου Γυναικών Κωμιακής και του Πνευματικού Κέντρου Κορωνίδας για την ανάδειξη της περιοχής, θέλω να τονίσω την πρόταση των δύο συλλόγων για αναπαλαίωση του Πλυσταριού του Κάτω Γκισιμέ. Είναι στόχος που μπορεί εύκολα και πρέπει να επιτευχθεί, γιατί όλο το συγκρότημα είναι μνημείο της φύσης και της ιστορίας του χωριού μας.

Ο Γκισιμέ είναι η παράδοση, η ιστορία, η ομορφιά της κάτω γειτονίας και όπως λέει ο ποιητής «Κάθε ομορφιά έχει καρδιά που χτυπά... μόνο για εκείνο που μπορεί να την ακούσει...» και όλοι εμείς την ακούμε και τη βλέπουμε στις θολωτές καμάρες του, στη μαρμαρίνη βρύση, στην καλοδουλεμένη λιθοδομή, στα τρεχούμενα νερά του, στην πλούσια χλωρίδα που ζωογονεί ο Γκισιμέ.

Η εγκατάλειψη τον άγγιξε χωρίς να καταφέρει να τον νικήσει. Μια νέα πνοή θα εξαφανίσει τα σημάδια της φθοράς και αυτήν την πνοή θα τη δώσουμε όλοι μαζί στηρίζοντας την πρωτοβουλία των Συλλόγων του χωριού.

Ντοπιολαλιά

Επιμέλεια: **Βασίλης Γ. Αλιμπέρτης**

Ίντα λες να κουβεδιάσομενε λιάκι με τη γλώσσα που εμιλούσαμε παλιά στο χωριό. Όμως ια να μη ξεχνούμενε εμείς οι λίο πιο μιάλοι και μπάρεμου να μα σε κατα(λα)βαίνουνε και οι πιο μικροί χρειάζεται να μιλούμενε ταχτικά τη ντοπιολαλιά μας, μα νάχομενε το νου μας, να τηνε μιλούμενε όπως πρέπει, σωστά. Όχι όπως μερικοί που θαρρούνε πως ξέρουνε, και καλά, να τη μιλούνε μα δε γκατα(λα)βαίνενε ελεϊκό ντου ελεϊκού κεινίνα ια έλια σα γκα κεινοί τσι ξένοι που τα ελληνικά τα λένε σπαστά και είνουνενε περίεως. Ιατί όπως εοζητούσαμενε τσι προάλλες η κάθε ντοπιολαλιά έχει τσοι κανόνες τση, τη γραμματική τζη, συνταχτικό και γλωσσάρι, πα να πη λεξικό που εξηγά τη σημασία τση κάθε λέξης τση κάθε κουβέντας. Ιαυτό εμάζωξα μαθές καμπόσες λέξεις και τσι γράφω εϊπά με τη σημασία τζη τη γκαθαμιά. Όσο ια τσι κανόνες τση γραμματικής είναι γραμμένοι στο δεύτερο τόμο του βιβλίου Κωμιακή. Αξίζει το γκόπο να το μετροφυλίσουνε μια υχιά οι νεώτεροι, μπάρε μου δα οι γραμματιζούμενοι ια να μπολιαστούνε κατά πως πρέπει με την ουσία εοτουνού που λέμενε πολιτισμό και παράδοση. Η ντοπιολαλιά ια τη μπαράδοσή μας είν' ό,τι ντο λάδι ια το φαναρόλυχο. Εμείς επά ιαδέ ερξηνήξαμενε ευτή τη δουλιά μα θέμενε και τη δικιά σας συδρομή, να ανεβουθίξετε λιάκι και σεις. Ρδινιασείτε τα λοιπό, και όσοι μπορείτε να ανεμαζώξετε και άλλες λέξεις που δεν τσι γράφομεν' εϊπά, να μας τσι πέψετε ια να τσι γράφομενε κι ευτές:

αβιζάρω: συμβουλεύω. Την αβιζάρα, μα ευτή δεν ήκουενε καένα και ήκανενε του κεφαλιού τζη.

αβουθώ: βοηθώ, σηκώνω. Αβούθηξέ μου: Βοήθησέ με (να σηκώσω κάτι βαρύ), ή έ το γκερατά(!) εβούθηξενε μοναχός του ένα τσουβάλι 50 οκάδες.

αβρωνιά, η: είδος χόρτου, οβριά. Επήα ια αβρωνιές μα δεν ήβρικα τίότις ιατί τσι' εΐχανε μαζώξει άλλοι.

αγγελιάζω: αδυνατιζώ. Τον είδα στα βιολιά και εΐχενε ο καμένος πολύ αγγελιάσει.

αγγελιασμένος: αδυνατισμένος. Αγγελιασμένο τόχεις το ριφάκι.

αγκινάρι, το: σημάδι που κάνει ο βοσκός στο αυτί των ζώων.

αγλέουρας, ο: ήφρανε τον αγλέουρα=έφαγε πολύ λαίμαργα μεγάλη ποσότητα.

άδανος, ο: κολλητική ουσία που υπάρχει σε θάμνους όπως η αζαριά. Ήχασα τη στράτα κι ήπεσα σε κάτι αζαριές κι έμωσα οι άδανοι.

άδαρος: γαΐδαρος. Σωμάρωσε τον άδαρο.

αδειάζω: έχω καιρό, έχω χρόνο. Δεν αδειασα και δεν μπόρεσα να 'ρθω.

αθότυρο, το: ανθότυρο. Πέψε μου καένα αθότυρο.

αϊντεστε: πάμε. Αϊντεστε να φύμενε.

ακλουθώ: ακολουθώ. Ακλουθά δα και να μαϊτζάρεσαι (να βιάζεσαι).

ακλούμπι, το: μεγάλο φλασκι που χρησημένε να μετρούν την ποσότητα του γάλατος.

ακλουμπώ: κολυμπώ. Εκλούμπησες στο λογγό;

(Συνεχίζεται)

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδρυτής-Ιδιοκτήτης: **Σύλλογος Κορωνίδας Νάξου**
Ανταίου 47, 11146 Γαλάτσι, τηλ. 210-2913369, fax 210-2917400
Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.koronida-naxos.gr
e-mail: anefama@otenet.gr

Εκδότης και Διευθυντής Σύνταξης: **Παναγιώτης Εμμ. Λιανής**
e-mail: panlianis@yahoo.gr

Διευθύνεται από **Συντακτική Επιτροπή**

Τα ευνοπόγραφα κείμενα εκφράζουν το συντάκτη

Ο Σύλλογος, με τον ορισμό του ως άνω υπευθύνου, εγγυάται την εξασφάλιση του δικαιώματος έκφρασης γνώμης σύμφωνα με τους νόμους και τη δημοσιογραφική δεοντολογία. Ο Σύλλογος εκφράζεται μόνο με την υπογραφή των καταστατικών του οργάνων.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιώτες ευρώ 15
ΟΤΑ, Τράπεζες, Εταιρείες, ΝΠΔΔ ευρώ 25

Φωτοστοιχειοθεσία-Εκτύπωση: **Ευθύμιος Α. Κυριάκος**
Ερεσού 47-51, 10681 Αθήνα, τηλ. 210-3821173, Fax 210-3821030
e-mail: efkyriakos@hotmail.com

Γράφει
η **Βέτα Βιτζηλαίου**
Δασκάλα, Διευθύντρια
Α' Τοσίτσειου Δημοτικού
Σχολείου Εκάλης

Κωμιακίτικη εύαση

ΣΚΗΝΗ Α'

Βρισκόμαστε στην αυλή ενός Κωμιακίτικου σπιτιού. Δύο κοπέλες κάθονται και συζητούν, ενώ μπαίνει η μητέρα τους και διακόπτει τη συζήτηση.

Μητέρα: Βρε μαϊτζάρεστε, μωρή 'σεις, πού κάτσετε είτού σα «Θεέ μου συγχώρεσέ μου» και βιαεύεστε;

Αλισάφη: Ίντα θες;... Σήμερα 'να σκόλη.

Ανέζα: Λέμενε ια το σημερινό παναύρι στον Αϊ-Κωνσταντίνου.

Μητέρα: Εκείνο ετέλειωσεν, οι αμπασάδες όμως όχι.

Αλισάφη: Ω! καμένα παιδιά, πώς μπουντε(λ)άρεις μια ζωή κάτσε μια υχιά... τώρα εφηλοπάτησεν ο (ν)ήλιος.

Μητέρα: Όπου να 'να θα 'ρθει ο αφέντης σας και οι ανθρωποι (γ)ια την ευχήσ'ντου.

Ανέζα: Όσπου να πάνε στου Φραγκουλδοκότσου, στου Σιδεροκότσου, στου Λυεροκότσου, στου Μπιστο(λ)οκότσου, στου Αλιμπεροκότσου, στου Αλιμπεροκότσου... θα 'χει βασιλέψει ο (ν)ήλιος.

Αλισάφη: Μέχρι να 'ρθουνε επά... έχει εορταζόμενοι, αφού ξέρεις ότι ο αφέντης δεν αφήνει κα(ν)ένα... Είναι ο Κωστής τη Λαλάς, ο Κατικοκότσος, ο Κατσουλοκότσος, ο Βλαχοκότσος, ο Ψιτοκότσος, ο Μουσουροφωκότσος, ο Μπιοατζής, ο Μπαλαρικοκότσου... έχει ετού.

Μητέρα: Να 'να καλά οι ανθρωποι να χαίρουνται(νε) τη σκόλη (ν)τωνε μα... αφήκετε τα παναύρια...

Ανέζα: Τρία τακίμια επαίζανε σήμερα και στα τρία πή(γ)α και στα τρία με χορέψανε.

Αλισάφη: Ε(γ)ώ να 'μουνε κατά σένα θα κάθουμουνε στο πρώτο τακίμη συνέχεια. Δεν είδες, μόλις εμπρόβαλες που σηκώθηκεν ο Ιάννης και παράγγιλε(νε) του Σταματάκη «Τα ωραία σου τα μάθια»...

Μητέρα: Μωρέ είναι ευτός προκομμένο κοπέλι, είδα τη δουλειά ντου εκιά πίσω και τήνε θά(υ)μαζα.

Ανέζα: Οι καφετζήδες εκάμανε χρυσές δουλειές σήμερα, κάθε πλάτανο και πλάτσα ο Θεός να δώσει και να 'τونه ετσά ολοχρονίς.

Αλισάφη: Βαρεμός θα 'τونه, καμέ-

νη, ε(γ)ώ θέλω τα πρά(γ)ματα όπως είναι: η λειτουργία, το παναύρι με το χορό, το γλέντι στα καφενεία, η ευχήση και...

Μητέρα: Εσείς, θυ(γ)ατέρες μου, 'νιρεύεστε. Κατέβα, Ανεζάκι μου, να βάλεις κρασί στη γκουρκοκουνιά και ν' ανεβάσεις καρύδια, ξερά σύκα, απιδόκοπα, να τα 'χομενε έτοιμα, ια να προλάβω και ε(γ)ώ να πω μια κουβέντα με τσι (γ)ειτόνισσες... Κι εσύ, Αλισαφάκι μου, βάλε ρακή στο σφούνη και ρίξε καένα στρωσιδι στο τραπέζι απού τα τελευταία που 'καμες και σηκωθείτε απάνω...

ΣΚΗΝΗ Β'

Έχει γυρίσει ο πατέρας και κάθεται στην αυλή με τς κόρες του.

Κωστής: Δεν πιστεύ(γ)ω, θατέρα, να 'βαλες από κείνο το θολιάρη;

Ανέζα: Όχι δα... Ξέρω το ότι είναι ια τσι πιπεριές. Μα νωρίς ήρθες!...

Κωστής: Μα θαρρείς πως (ή)κατσα πολύ όπου πή(γ)α; Στη σκόλη μου θα λείπω που θα 'ρθουνε τόσοι ανθρωποι να με τιμήσουνε...

Αλισαφάκι: Ερχνίξανε και ερχουντένε οι (γ)ειτόνοι.

Ιάννης: Πολύχρονος (γ)είτονα! Τσι χαρές των κοπε(λ)ουδιώ(ν)! Να χαίρεσαι τη φαμελιά σου!...

Κατίνα: Χρόνια πολλά είτονα! Όλα τα καλά στο σπίτι σας!...

Κωστής: Ευχαριστώ την αφεντιά σου! Ό,τι επιθυμείς κα(λ)ορίζεις οι δουλειές τσι Μαριώς. Κάτσετε εϊπά. Κερά, φέρε να πιούμενε καμιά ποτηριά...

Ιάννης: Νωρίς επιάσανε οι ζέστες εφέτι και δε με νοιάζει τίσις άλλο που 'να λι(γ)α τα νερά και δεν ηριξένε καμιά πιτιλιά το γκαιρό πούπρεπε(νε) και η στέρνα εκιά πίσω στου Μυρίση δεν κω(λ)οσκεπάζει.

Κωστής: Άμα λι(γ)οστεύει το αγίασμα, πέφτει η γκρίνια και μας σε παίρνει... ο διάολος!...

Κατίνα: Ίσα μα τη λύση την ήβρενε ο Μεντρινός. Θυμάστε το κοτσάκι; «Στου Μυρίση το λαγκάδι / το νερό να γίνει λάδι... / ...Να το παίρνουν οι εμπόροι / να το δύνουν με το ζόρι...».

Τα κορίτσια ακουμπούν τα κεράσματα (σύκα, καρύδια, αποδόκοπα, ξυνότυρο, ρακί) απάνω στο

τραπέζι. Ο Κωστής παίρνει το σφούνη και σερβίρει.

Κωστής: Άντε στην υ(γ)ειά μας!

Ιάννης: Χρόνια πολλά, βρε, ό,τι ποθεί η ψυχή σου!...

Κατίνα: Να χαίρεσαι τη σκόλη σου. Τσι χαρές τω κοπελουδιών. Κοντεύομε(νε) να φάμενε κουφέτα από την Αλισάφη;

Μητέρα: Ευτό πια μόνο ο μεγαλόδυναμος το γνωρίζει.

Ιάννης: Ίσα, μα ό,τι 'τونه να κάνει

που όπου πίνει ξεχνά να σηκωθεί...

Αντριάννα: Ανί τον επεριμέναμε θα ξετελεύαμενε τσ' ευχήσεις μεθαύριο...

Κωστής: Όπου πάει είναι η ευχή του Θεού. Πώς τα πας, βρε Ιέργη;

Ιέργη: Ε! και δεν είμαι ξεδαναχτισμένος. Ήφτεψα τα ζαρζαβάρια και να μη πω τίσις... Ξεδαναχτώ με το νερό.

Ιάννης: Άσε, τα ίδια λέ(γ)αμενε και

θέση σου! Μα το Θεό, θα παραξηγηθώ, τώρα πούρθενε ο Βάσος αρχινά το γλέντι!...

Παρασκευή: Να δω πώς θα πάει το πρωί στου Καριμιάνου, που όπου πάει ξεχνά να σηκωθεί...

Βασίλης: Που να (γ)ενεί φάραγκας δε σηκώνομαι από πα, βρε όλη νύχτα επά θα κάθομαι!...

Αντριάννα: Νωρίς είναι δα, καμένη, σαμπώεις έχεις να κόψεις το κύλισμα και βιάζεσαι;

Παρασκευή: Μα δε φεύγομενε δα ακόμα. Μα ια πώς το νεξέρω το λέω...

Αντριάννα: Ω, βοή που μούρθενε, σκας άδαρο, άστονε, μα νωρίς είναι ακόμα...

Κατίνα: Ξέρεις... τώρα που το θυμήθηκα, ίντα 'θελα να σου (γ)υρέψω. Άνι (ν)έχεις φυντάνι βασιλικό να μου δώσεις, ιατί ήβαλα εκεί απού κάτω και πή(γ)ανε εκείνε οι κόριζες και τα μενιάσανε και δεν ήβγανε ούτε φυ(λλ)αράκι!...

Βασίλης: Οι φαουσασμένες... στο λέω ε(γ)ώ ότι μόνον ια το τσικάλι κάνουνε, μα συ δεν ακούς.

Κωστής: Ε(β)ίβα, βρε... Και του χρόνου τέτοιες μέρες να 'μαστε χαρούμενοι!...

Βασίλης: Ο Θεός να δώσει και να πετά το νερό η βρύση του Γκισιμέ και να σκα στο Καψάλι!...

Ιάννης: Ο Θεός να δώσει και να μη ξαναρίξει πιτιλιά.

Ιέργη: Βρε, δε τ' αφήνετε ευτά να πούμενε καένα κοτσάκι να περάσει η ώρα; Μα ήφερες βρε το θυ(λ)ακούρι μαζί σου;...

Βασίλης: Ίσα, μα ε(γ)ώ το σηκώνω όπου πάω. Πάντοτε την τσαμπούνα μου την έχω για παρέα μου, την έχω στον ντουρά μου να διώχνω το σεβντά μου...

Ανέζα: Όχου, άνι πιάσετε τα τζαμπουντούμπακα θα φωνάζει η γριά λαλά ότι ετρεζακώθηνε η κεφαλή τζη...

Βασίλης: Πάρε βρε το ντουμπάκι και θα τσι πούμενε το κοτσάκι πούλενε ο Έρος: «*Η γριά μαυροκουρούνα / δε ντη θέλει τη τζαμπούνα...*».

Εδώ αρχίζουν να λένε κοτσάκια και να παίζουν τζαμπουντούμπακα.

Ιάννης: Να τη χαίρεσαι τη σκόλη / σου ευχούμαστενε όλοι...

Ιέργη: Να τη χαίρεσαι τη σκόλη / και τη φαμελία όλη...

Επαναλαμβάνουν οι υπόλοποι.

Κατίνα: Και του χρόνου τέτοιες μέρες / (γ)άμο ια τσι θατέρες...

Κωστής: Την ευχή μου να 'χετε όλοι / που τιμήσετε τη σκόλη...

Μετά τα κοτσάκια θα χορέψουνε συρτό. Ο τζαμπουνιέρης θα αλάξει.

Βασίλης: Ια πιάσε, βρε Ιέργη, και σύ να παίξεις μια βλάχα να τήνε χορέψω.

Βασίλης: Να, μα εώ θα πιάσω τη δικιά μου!...

Χορεύουν βλάχα...

Ιάννης: Βρε, δε μπάμενε όπως είμαστενε να πάρομενε βόρτα και τσ' άλλοι, ια δε τσι προαβαίνουμενε...

Φεύγουν μπροστά οι τζαμπουνιέρηδες και πίσω όλα τα παιδιά...

Στα χρόνια τα παλιά, τα παιδιά ήταν θεατές στις ευχήσεις. Στη σύγχρονη εποχή είναι πρωταγωνιστές.

ο μεγαλόδυναμος το 'καμε, τώρα πρέπει να συντραμόμενε εμείς...

Κωστής: Βρε πιέ και άσε τα κοπελούδια να κάμουνε τσι δουλειές τωνε... μα όλα θα τα σάσομενε.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Μπαίνουν και άλλοι, καλησπερίζουν εγκάρδια.

Ιέργη: Χρόνια πολλά μπρε, να 'σαι πολύχρονος!...

Αντριάννα: Χρόνια πολλά, πάντα χαρά στο σπίτι σου! (*Γυρίζει στη μητέρα.*) Κυριακή, να χαίρεσαι ια τον κύριό σου, να δεις τα κοπε(λ)ουδιά όπως επιθυμείς.

Παρασκευή: Χρόνια πολλά, όλα τα καλά στο σπίτι σας!...

Κωστής: Φχαριστώ, φχαριστώ, κάτσετε επά από 'ξω που 'χει ντροσά. Κερά, φέρε ποτήρια!...

Ανέζα, Αλισάφη, κεράσετε τσι ανθρωποι... Παρασκευή, μα πού είναι ο κύριός σου;

Παρασκευή: Δεν τόνε ξέρεις δα

εμείς! Εφέτι μην τόνε σταυρώσω στην τρύπα ντου, με το χειμόνα πούκαμενε θα πούμενε το νερό νεράκι...

Κωστής: Και ήντα να ενούμενε, οι δουλειές τρέχουνε και είναι και τα αμπελια αδειάφιστα.

Κατίνα: Βρε δε με παρατάτε συνέχεια, που 'ρθαμενε να σεκλετίσομενε τον άνθρωπο! Δεν αλλάζετε κουβέντα; Μα είδες σήμερα που ο Νικόλας τσι Μαριώς χόρεψενε στα βιολιά την Λυέτα; Φαίνεται ότι τα παίζουνε...

Αντριάννα: Να μην αμπασκαθεί, το κοπέλι είναι λεβέντης. Απορώ ιντά τσι βρίσκει...

Παρασκευή: Ε, καλή δα είναι και ευτή...

Αντριάννα: Ναι, μα είναι βαριά, δε σκα, βρε Ιάννη, τα χείλη τζη.

Παρασκευή: Κάθενας ήλενε η λαλά μου έχει τα χαρίσματά ντου και με ευτά πορεύεται και αίκιο δα... Εταιριάσανε τα κάντρα σαν τα χαρανιά στη μάντρα.

ΣΚΗΝΗ Δ'

Βασίλης: Χρόνια πολλά βρε, πολύχρονος! Όπου να δώσει ο Θεός να πας 100 χρονώ(ν)!...

Κωστής: Άμε ανί μπάω 120, ιντά πειράζει, α' το πιθάρι σου τα βγάινεις;...

Βασίλης: Βρε ο Θεός να δώσει να ενείς σαν το Γκουντεντέ...

Κωστής: Σώπαινε δα, κ' ευτό δεν είναι ευχή. Όσο στεκούμαστενε στα ποδάρια μας και πολεμούμενε τσι δουλειές μας να «μαστενε (γ)εροί και ύστερα ό,τι πέψει ο Θεός. Κερά, φέρε τα πιτίμια για τσ' α(ν)θρωποι...

Ιάννης: Πάμενε να φύ(γ)ομενε οι πρώτοι, ιατί έχουνε άλλοι σειρά...

Κωστής: Δε θα κουνήσεις απού τη

Διακόπτοντας αφηνιδιαστικά το μάθημα Ιστορίας στην ΣΤ2 Δημοτικού στο Αρσάκειο - Τοσίτσειο Εκάλης, με τη διευθύντρια κ. Βέτα Βιτζηλαίου να διδάσκει στην ορθή τους διάσταση τα ιστορικά γεγονότα από το επίμαχο βιβλίο που κυκλοφόρησε πέρσι (φωτο ΕΛΜΠΙ, 18/9/07).

Το βιβλίο στην τάξη και στην πράξη Με διορθώσεις, παραπομές, σημειώσεις, επάνω και στα περιθώρια του βιβλίου, η Ιστορία διδάσκει υπεύθυνα από τη δασκάλα Βέτα Βιτζηλαίου. Στο περιθώριο, σημείωση: «*Μαγιά της λευτεριάς ο Μακρυγιάννης*».

Από την «Καθημερινή» της 21 Σεπτεμβρίου 2007

Οι επιτυγχόντες σε ΑΕΙ-ΤΕΙ

ΑΠΟ ΛΥΚΕΙΑ ΝΑΞΟΥ-ΑΜΟΡΓΟΥ

Καραμπάτσος Γεώργιος του Ηλία και της Ειρήνης: Πολ. Δομικών Έργων ΤΕΙ Κρήτης (Ηράκλειο).

Κρητικός Αντώνιος του Ιωάννη και της Σοφίας: Πολ. Δομικών Έργων ΤΕΙ Κρήτης (Ηράκλειο).

Λεβογιάννη Αλεξάνδρα του Μιχαήλ και της Αγγελικής: Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας Αθήνας.

Βασιλική Μάρκου Γιαμούρη: Μαθηματικό Αθήνας.

Ρώτα Αικατερίνη του Βασιλείου και της Ελισάβετ: Πληροφορικής με Εφαρμογές στην Βιοϊατρική Στερεάς Ελλάδας (Λαμία).

Χωριανόπουλος Στέφανος του Χρήστου και της Βασιλικής: Θεολογίας Αθήνας.

Χωριανόπουλος Στέφανος του Νικολάου και της Αναστασίας: Πολ. Μηχανικών Πάτρας.

Γερονικολοπούλου Κυριακή του Ιωάννη και της Σοφίας: Φυσικής Κρήτης (Ηράκλειο).

Μυλωνά Κυριακή του Ιωάννη και της Ειρήνης: Οικονομικής Επισημής.

Μυλωνά Μαρία του Ιωάννη και της Ειρήνης: Πολ. Μηχανικών Θράκης (Ξάνθη).

Πρεβενιού Ελισάβετ του Βασιλείου και της Μαρίας: Μεσογειακών Σπουδών Αιγαίου (Ρόδος).

Αγγελή Ειρήνη του Ιακώβου και της Μαρίας: Λογιστικής ΤΕΙ Πειραιά.

ΑΠΟ ΛΥΚΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καρούσης Μ. Δημήτριος: Τεχνολογίας Τροφίμων ΤΕΙ Αθήνας.

Κρητικού Κ. Σοφία Στυλιανή: Πληροφορικής Οικονομικού Παν/μίου Αθήνας.

Φραγκουλόπουλος Γ. Νικηφόρος: Μηχανολογίας ΤΕΙ Χαλκίδας.

Παντελιά Μ.-Σ. Χριστίνα: Βιολογία Εμπορίας και Διαφήμισης ΤΕΙ Κρήτης.

Χωριανόπουλου Θ. Κυριακή: Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης Ιωαννίνων.

Χατζόπουλος Ι. Στυλιανός: Διοίκησης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Χαλκίδας.

Αλιμπέρτης Β. Δημήτριος: Μάρκετινγκ και Επικοινωνίας Οικονομικού Παν/μίου Αθήνας.

Γερονικόλας Κ. Διονύσιος: Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας Οικονομικού Παν/μίου Αθήνας.

Νικολάκη Σ. Μαρία: Μαιευτικής ΤΕΙ Αθήνας.

Φραγκουλοπούλου Δ. Ελπίδα: Παιδ/κό Προσχολικής Εκπ/σης Κρήτης (Ρέθυμνο).

Καραμπίνης Σ. Ιωάννης: Μηχανολογίας ΤΕΙ Πειραιά.

Χωριανόπουλου Σ. Γεωργία: Εφαρμ.Πληροφ. στη Διοίκηση και Οικονομία ΤΕΙ Ιονίων Νήσων (Λευκάδα).

Χωριανόπουλου Κων. Ελένη (εγγονή του Κωνσταντακομιχάλη): Τμήμα τουρκικών και σύγχρονων ασιατικών σπουδών Παν/μίου Αθήνας.

Κορρέ Ε. Αικατερίνη: Τουριστικών Επιχειρήσεων ΤΕΙ Αθάνας.

Κορρέ Σ. Δέσποινα: Διοίκησης και Διαχείρισης Έργων ΤΕΙ Λάρισας.

Κορρέ Σ. Χριστίνα: Εμπορίας και Διαφήμισης ΤΕΙ Κρήτης (Ιεράπετρα).

Σιδερά Ε. Αγγελική: Οικονομικής Επιστήμης Οικονομικού Παν/μίου Αθήνας.

Μυλωνάς Ι. Δημήτριος: Αστυφυλάκων.

Διακρίσεις • πτυχία • μεταπτυχιακά • υποτροφίες

☑ **Πανηγυρική εκλογή Κωμιακτίσας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.** Πρόσφατα εξελέγη παμφηφεί στην τέταρτη καθηγητική βαθμίδα η κ. Μαρία Ρώτα στο Φιλολογικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Όλοι, χωρίς εξαίρεση, οι εκλέκτορες μίλησαν εγκωμιαστικά για το ερευνητικό/επιστημονικό έργο της κ. Ρώτα. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι υποψήφιοι ήσαν συνολικά οκτώ. Αξίζουν ολόθερμα συγχαρητήρια στην κ. Ρώτα, η οποία, εκτός των άλλων, ξεχωρίζει για το εξαιρετικό ήθος της. Τιμή στην Κωμιακή και στη Νάξο.

Ιωάννης Κ. Προμπονάς
Καθηγητής Πανεπιστημίου

☑ **Η Μυλωνά Κυριακή** του Δημη-

τρίου και της Άννας ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Κρήτης στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα ειδίκευσης «Επιστήμες και Μηχανική Περιβάλλοντος».

☑ Η ιατρός **Άννα Νικηφόρου Φραγκουλοπούλου** ολοκλήρωσε την ειδικότητα της Παιδιατρικής στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» και απέσπασε τα συγχαρητήρια των Πανεπιστημιακών Γιατρών για την άριστη κατάρτισή της. Το ιατρείο της βρίσκεται επί της οδού Τάκη Σινόπουλου 12-14 (πλησίον ηλεκτρικού σταθμού Περιεσσού) και λειτουργεί κάθε απόγευμα (τηλ. 210-2517339).

Μουσική εκπαίδευση

Γράφει ο **Γιάννης Δ. Πρεβενιός**
Καθηγητής Μουσικής

Ξεκινώντας, θέλω να επισημάνω ότι η απασχόληση ενός παιδιού με την μουσική, είτε για χόμπι είτε για ολοκληρωμένες σπουδές, έχει ευεργετικά αποτελέσματα στην ψυχολογία του.

Γεμίζει δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο του και συμβάλει στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.

Σίγουρα βοηθά στην κοινωνική του προσαρμογή και είναι ο κυματοθραύστης των εφηβικών αναζητήσεων και ανησυχιών.

Οι μουσικές σπουδές χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: στις θεωρητικές (Πτυχίο Ωδικής, Αρμονίας, Ενοργάνωσης κ.ά.) και στην εκμάθηση κάποιου οργάνου (Πιάνο, Κιθάρα, Βιολί, Κλαρίνο κ.ά.).

Η μουσική εκπαίδευση στο σύνολό της έχει ανατεθεί σε ιδιωτικούς φορείς, εκτός ελαχίστων περιπτώσεων, όπου έχουμε Ωδεία που ανήκουν σε Δήμους (Θεσσαλονίκης κ.ά.).

Σήμερα λειτουργούν μουσικά Γυμνάσια και Λύκεια (μετρημένα στα δάκτυλα), τα οποία απορροφούν λίγα παιδιά (κατόπιν εξετάσεων για εισαγωγή στην Α' Γυμνασίου).

Επίσης τα τελευταία χρόνια ιδρύθηκε και Πανεπιστημιακή Σχολή, όπου τα παιδιά του μουσικού Λυκείου μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Τα υπόλοιπα παιδιά που θέλουν

να κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές, πρέπει απαραίτητα να έχουν φοιτήσει μερικά χρόνια σε Ωδείο, για να μπορούν να ανταποκριθούν στα ειδικά μαθήματα των εισαγωγικών εξετάσεων.

Τα Ωδεία, λοιπόν, που σηκώνουν το κύριο βάρος της μουσικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, είναι ιδιωτικά και λειτουργούν κάτω από την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού.

Άρα κάθε πτυχίο μουσικής, για να είναι αναγνωρισμένο, πρέπει να φέρει την σφραγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού.

Τώρα θα απευθυνθώ σε σας τους γονείς, που θέλετε το παιδί σας να μάθει κάποιο μουσικό όργανο. Αν είναι πολύ μικρό και δεν έχει διαλέξει τι του αρέσει, καλό θα είναι να το γράψετε σ' ένα ειδικό τμήμα για μικρά παιδιά, όπου εκεί θα το βοηθήσουν να αποφασίσει τι όργανο θέλει να μάθει.

Προσοχή! Το τι όργανο θα μάθει ένα παιδί πρέπει να είναι απόφαση δική του και όχι δική σας, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να οδηγήσετε σε λάθος δρόμο το παιδί σας, θέλοντας πιθανόν να υλοποιήσετε κάποια δικιά σας ανεκπλήρωτη επιθυμία.

Έχει παρατηρηθεί ότι παιδιά που ξεκινούν να μάθουν μουσική χωρίς πραγματικά αυτά να το θέλουν ή κάνουν κάποιο όργανο που δεν τους αρέσει, στο τέλος εγκαταλείπουν άδοξα, νομίζοντας ότι η μουσική είναι δύσκολη και ότι αυτά δεν είναι ικανά για να την μά-

θουν.

Το να μάθει κάποιος ένα όργανο απαιτείται πνευματική, αλλά και σωματική προσπάθεια.

Βέβαια το βάρος πέφτει περισσότερο στη σωματική προσπάθεια, γιατί χρειάζεται συνεχής άσκηση των δακτύλων για να μπορεί να ανταποκριθεί στην τεχνική του οργάνου.

Η σωματική άσκηση δεν σταματάει ποτέ, μπορούμε να την παρομοιάσουμε με την καθημερινή προπόνηση που χρειάζεται κάποιος αθλητής για να έχει μια αξιοπρεπή παρουσία στο άθλημά του. Έτσι και η μελέτη μας πρέπει να βασίζεται στην **Επιμονή**, στην **Υπομονή** και στη **Μεθοδικότητα**. Η καθημερινή μελέτη θα φέρει καλύτερα αποτελέσματα και μην ξεχνάμε το γνωστό ότι **η επανάληψη είναι μητέρα της μάθησης**.

Αυτό που πρέπει να ξέρει ένα παιδί που θέλει να ξεκινήσει να κάνει μουσική, είναι ότι όσο προχωρά στην εκμάθηση του οργάνου τόσο πιο πολλή ώρα χρειάζεται καθημερινά για μελέτη.

Αυτό βέβαια πολλές φορές είναι απαγορευτικό, γιατί υπάρχουν και άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες (ξένες γλώσσες, αθλητισμός, φροντιστήρια κ.ά.), με αποτέλεσμα πολλά παιδιά, φτάνοντας στο Λύκειο, να σταματούν τις σπουδές τους. Το σίγουρο είναι ότι η μουσική θα αφήσει πολλά θετικά στοιχεία στην προσωπικότητα και στην ψυχή τους, τα οποία θα μείνουν ανεξίτηλα στο χρόνο και θα τα συνοδεύουν σε όλη τους τη ζωή.

➤ **Λαθρομετανάστες, έρμια στα χέρια δουλέμπορων, απροσπάτετοι όπως και τα σύνορα μας...** Τον περασμένο Αύγουστο έγινε ένα ναυάγιο στο Αιγαίο ενός δουλεμπορικού πλοίου, που μετέφερε λαθρομετανάστες στην Ελλάδα. Στις 31-8-2007 ανασύρθηκαν δύο άνδρες νεκροί ανοιχτά της Ικαρίας και ένας άλλος στη βραχονησίδα Μάκαρες Νάξου. Την 1-9-2007 ανασύρθηκε μία γυναίκα βόρεια της Δονούσας.

Τελικά ποιος θα προστατέψει από το ένα μέρος τα σύνορα της χώρας μας από τη συνεχιζόμενη αυτή «εισβολή» των λαθρομεταναστών, αλλά και τους ίδιους τους λαθρομετανάστες από τους δουλέμπορους; **Α.Β.Γ.**

➤ **Διψάσαμε το καλοκαίρι, μα το νερό... λειψό.** Ο Πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος Κορωνίδας, απέστειλε, πολύ σωστά, προς τα ΜΜΕ Νάξου και τον τοπικό Τύπο, επιστολή, στην οποία μετέφερε άλλων ζητά από τον Δήμο να λύσει επιτέλους το πρόβλημα της υδροδότησης που υπάρχει εντονότατο στους κατοίκους, τόσο της Κωμιακής όσο και των παραλιακών οικισμών.

Παρά δηλαδή την ύπαρξη του φράγματος της Φανερωμένης, παρά την ύπαρξη της αστείρευτης πηγής του Χάσκα, ακόμη η υδροδότηση της Κωμιακής γίνεται με τη μεταφορά του νερού με βυτίο, που κι αυτό δεν επαρκεί, αφού το νερό

δεν φτάνει σε όλα τα σπίτια.

Αξιοσημείωτο από την επιστολή αυτή επίσης είναι και το γεγονός ότι, ο Δήμος παρέλαβε ολοκληρωμένο κατά 98% δίκτυο από το φράγμα της Φανερωμένης με ενδιάμεσο ταχυδιύλιστήριο, αλλά δεν το έθεσε σε λειτουργία. Ο Δήμος όμως της Νάξου το χρησιμοποίησε όλο το νερό αυτό και στο τέλος θα μείνει χωρίς νερό το φράγμα και η περιφέρεια της Κωμιακής. Να σκεφθεί κανείς τι θα γινόταν εάν το φράγμα και το νερό που συγκεντρώνεται εκεί δεν ανήκε διοικητικά, αν όχι εξ ολοκλήρου, κατά το μεγαλύτερο μέρος στην περιφέρεια της Κοινότητας Κορωνίδας.

Το γεγονός αυτό το έχουμε τονίσει κατ' επανάληψη, τόσο από την εφημερίδα αυτή, όσο και αμέσως προς τους αρμόδιους φορείς (Δήμαρχο, Έπαρχο κλπ.), αλλά «φωνή βούρτσος εν τη ερήμω».

Εδώ έχουμε δηλαδή τα εξής δεδομένα: 1) Πρόβλημα ύδρευσης των κατοίκων, 2) Υπάρχει άφθονο νερό, είτε ελεύθερο (πηγές) είτε συγκεντρωμένο (φράγμα), 3) Υπάρχει χρήμα άφθονο από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, 4) Υπάρχουν και οι αρμόδιες Υπηρεσίες που έχουν θεσπίσει ακριβώς για να επιλύουν τέτοιου είδους προβλήματα πρώτης ανάγκης, 5) Το πρόβλημα όμως δεν λύνεται. Και έτσι ανακύπτουν τα μεγάλα γιατί: α) Γιατί, κύριοι αρμόδιοι, δεν το λύνετε το πρόβλημα αυτό, αφού έχετε αντικειμενικά τη δυνατότητα; β) Γιατί μένουν στο απυρόβλητο όσοι δεν επιτελούν το καθήκον τους, για το οποίο είναι επιφορτισμένοι και έχουν δώσει όρκο γι' αυτό; Ο κόσμος που «φυλάει Θερμοπύλες» στον τόπο μας περιμένει απάντηση. Θα βρεθεί κάποιος να τους την δώσει; **Α.Β.Γ.**

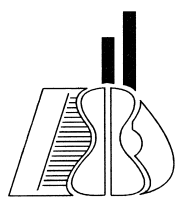
➤ **Στις 27 Ιουλίου** έγινε η αδειοποίηση των Δήμων Γαλατσίου και Δρυμαλίας, με γκρίνιες ένθεν και ένθεν. Οι Ναξιώτες δεν ήταν ομόγλωμοι, ενώ οι Γαλατσιώτες, που ομόφωνα αποφάσισαν, εκπροσωπήθηκαν... με λιτότητα! Μόνο πέντε (5) ήταν προσκεκλημένοι από το Γαλάτσι. Αυτά, και πολλά γράψαμε. Εξάλλου ούτε η «Κορωνίδα» είχε προσκληθεί. **Π.Ε.Λ.**

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΣ

Επισκευές - Κατασκευές
Εμπόριο Μουσικών Οργάνων
Ανταλλακτικά - Αξεσουάρ

Καποδιστρίου 20, Γαλάτσι
Τηλ. 210-2135995, Κιν. 6937-808488

Για την τακτοποίηση των συνδρομών σας μπορείτε να επικοινωνείτε με τον Ταμία του Συλλόγου κ. Μιχάλη Βιτζηλαίο (Μπακίρη) στα τηλέφωνα 210-2913369, 6978-418040

ΑΦΟΙ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗ ΕΠΕ

Εμπορία - Εισαγωγές ειδών συσκευασίας και εξοπλισμού ανθοπωλείων

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΝΘΕΩΝ

ΑΝΘΕΩΝ 24-26, 11143 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210-2519218 & 210-2533890, FAX: 210-2533890

Τα σχολια(να) της «Κορωνίδας»

Η διαμαρτυρία ήταν σαφής, αλλά το μήνυμα ασαφές έως ασεβές

Στην εφημερίδα «ΧΩΡΑΪΤΗΣ», που εκδίδεται στην Αθήνα, στη στήλη «ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΗΜΑΝΤΑ», διαβάσαμε το εξής αν μη τι άλλο περιέργο: «Προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου: Οι φαιδρότητες της "διαμαρτυρίας" σας είναι κατώτερες και αυτής της περιφρόνησής μου». Υπογραφή Λ.Ν.Θ.

Ο συντάκτης του σημειώματος αυτού απευθύνεται προς ένα νομικό πρόσωπο, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου, το οποίο μάλιστα είναι και συνδρομητής της εφημερίδας αυτής και επιχειρεί, χωρίς να γνωρίζει ο αναγνώστης γιατί, να το μειώσει, αναφερόμενος σε κάποια διαμαρτυρία, αποκαλώντας την φαιδρή και κατώτερη και «αυτής της περιφρόνησής» του.

Οι χαρακτηρισμοί αυτοί απευθύνθηκαν από τον συντάκτη αυτών σε ένα σώματείο το οποίο σε 4 χρόνια συμπληρώνει εκατό (100) χρόνια ζωής και αντιπροσωπεύει ολόκληρη την περιφέρεια της βόρειας Νάξου που συμπεριλαμβάνει η περιοχή του τώως Δήμου Κορωνίδας Νάξου. Αν ανατρέξει κανείς στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. από τα πρώτα έτη λειτουργίας του, θα διαπιστώσει πόσο πολύτιμη συμβολή

είχαν τα Διοικητικά Συμβούλια του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου, στην (εν πολλοίς) διαμόρφωση κάποιων πύγων δεδομένων τα οποία υφίστανται μέχρι σήμερα. Ενδεικτικά θα υπενθυμίσω στον κύριο συντάκτη του πιο πάνω χαρακτηρισμού, ότι ο Σύλλογος πρωτοστάτησε, και με δικές του δαπάνες, από το έτος 1925, στη διαμόρφωση του οικισμού Απόλλωνα, της σημερινής του κατάστασης. Πρωτοστάτησε στην κατασκευή του δρόμου, στη δημιουργία της Εμπολής για την ύδρευσή του, στη ρυμοτόμησή του.

Συνεχίζεται η διαρροή νερού στο φράγμα Φανερωμένης

Για το θέμα ασχολήθηκε το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Νάξου. Ο Δήμαρχος Νάξου μάλιστα δήλωσε, ότι ο Δήμος δεν έχει αρμοδιότητα, όσον αφορά το σώμα του φράγματος. Τούτο όμως δεν σημαίνει ότι δεν θα επιδειχτεί το ανάλογο ενδιαφέρον, ώστε να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για να διαπιστωθεί αν υπάρχει οποιαδήποτε βλάβη στο έργο και σε μία τέτοια περίπτωση άμεσα να επιδιορθωθεί τώρα και όχι αργότερα όταν μπορεί να είναι αργά...

Πάντως για τα θέματα που άπτονται του φράγματος της Φανερωμένης, ο αρμοδιότερος κατά τόπον Δήμαρχος Δρυ-

μαλίας, θα έπρεπε να είχε λάβει πρωτοβουλία αυτός για την επίλυσή των, τα οποία είναι πρώτης προτεραιότητας, αφού έχουν να κάνουν με την υδροδότηση του νησιού. **A.B.T.**

Η απαξίωση της Κωμιακής

Συνεχίζεται αμείωτα η απαξίωση της Κωμιακής με πολλούς και διαφόρους τρόπους. Ένας από αυτούς, είναι και ο χάρτης της Νάξου που αποτυπώνεται σε χαρτοπετσέτες που διαθέτουν εστιατόρια στη Χώρα και αλλού. Στο χάρτη αυτόν ενώ εμφανίζονται τοποθεσίες όπως το Σκεπόνιο, ο Μυρίσης, η Μονή Φωτοδότου, η Ατσιπάπη(!), δεν εμφανίζεται η Κωμιακή ούτε ο Απόλλωνας. Το έχουμε εντοπίσει πολλές φορές και με διάφορες μορφές. Το ερώτημα παραμένει: Ποιοι και γιατί το κάνουν αυτό, και γιατί δεν αντιδρούν επίσημα οι αρμόδιοι; Για το ίδιο ζήτημα, το οποίο θίγει με επιστολή του στα «Νέα του Απόλλωνα» ο Νικηφόρος Χωριανόπουλος, εάν αληθεύει η καταγγελία του, ότι δηλαδή άνθρωποι της Δημοτικής Αρχής αποδείχτηκε ότι εξαίρεσαν την Κωμιακή από το σχετικό ρεπορτάζ, τότε πρέπει να γίνουν σχετικές νόμιμες ενέργειες προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη ευθυνών των ανθρώπων αυτών για παράβαση καθήκοντος και των αρμοδίων Αρχών για αποζημίωση. **A.B.T.**

αυθεντικά & κωμιακτικά

Σε ξορκίζω μιανό και ακάθατο...

Ανάμεσα στους τρόπους με τους οποίους οι Κωμιακίτες εξέφραζαν την έμφυτη τάση τους για αστεϊσμούς και καλαμπούρια, είναι και η μίμηση της φωνής κάποιου χωριανού. Δεν θα ήταν υπερβολή να πει κανείς, ότι οι μισοί Κωμιακίτες ανέκαθεν παράστησαν και εξακολουθούν να «παραστήνουν» τους άλλους μισούς. Στη φωνή, το σάλεμα και το ύφος. Οι δράστες της φάρσας που δημοσιεύουμε, υπήρξαν κορυφαίοι σ' αυτό το είδος. Ήταν ο Ασπασιοδημήτρης (Χατζόπουλος) και ο περιβόητος Τόλιος (Νικόλαος Κρητικός). Θύματα του πειρασμού ήταν ο έρο Σταματομάρκου και η γριά του. Ο μεν Ασπασιοδημήτρης στην ιστορία μας έκανε τη φωνή του Αρτιμογιάννη, ενώ ο Τόλιος το ράνισμα της Σκλαβάτης, μιας ζούλας που... θυμάται.

Είναι παραμονή Χριστουγέννων, προπολεμικά, και το χωριό προετοιμάζεται για τη μεγάλη μέρα. Οι χωριανοί έχουν πέσει από νωρίς, αφού κατά το έθιμο οι καμπάνες θα τους καλέσουν αξιμέρωτα για τη συμμετοχή τους στη Θεία Γέννηση. Μαζί με τους βοσκούς της Βηθελέμ θα σπεύσουν στη φάτνη για να προσκυνήσουν το θείο βρέφος. Ο Σταματομάρκος είχε ξεβοσκήσει εκείνη τη χρονιά, αλλά είχε κρατήσει έναν τράγο για επιβήτορα των κριβίτσικων του χωριού, τον οποίο έναντι συμβολικής αμοιβής διέθετε σε φίλους και συγγενείς. Να σημειώσουμε εδώ, ότι κάθε χρόνο, στις αρχές του καλοκαιριού, επαναλαμβάνονταν η διαδικασία του ζευγαρώματος των οικόσιτων και αρκετές αυλές στο χωριό μετατρέπονταν σε

εργαστήρια... αναπαγωγής με τον πιο πρωτόγονο αλλά φυσικό τρόπο, ενώ το θέαμα διασκεδάζει τους πιτσιρικάδες, που πρόθυμα έκαναν αυτή την αμπασιάδα, σε αντίθεση με άλλες δουλειές που τις θεωρούσαν αγγαρείες. Η Σκλαβάτη, για να επανέλθουμε στην ιστορία μας, ήταν η ζούλα του Αρτιμογιάννη, τακτική πελάτισσα του τράγου, αλλά εκείνη τη χρονιά είχε μείνει αργιά, αφού δεν είχε... «θυμηθεί» στην ώρα της. Οι... δράστες, όμως, φρόντισαν οι αθεόφοβοι, και αμ' έπος αμ' έργον, όρθρου βαθέως, ακροβολίστηκαν έξω από το σπίτι του Σταματομάρκου. Και αρχίζει την παράσταση ο Ασπασιοδημήτρης:

—Ω, μπαρμπα-Μάρκο...

—Ηντα θες, αξάδερφε Ιάννη.

—Σήκω, να 'σαι και του χρόνου χαρούμενος, να βάλεις τη σκλαβάτη με το ντράο ιατί θυμάται...

Εδώ μπαίνει στο παιχνίδι ο Τόλιος, βελάζοντας γοερώς, προς επιβεβαίωση της παράκλησης του υποτιθέμενου Αρτιμογιάννη:

—Μπεεεεεέ!...

—Ασ' τηνε, αξάδερφε Ιάννη, και τηνε φέρνεις μετά την εγλησά... αύριο...

Αυτό ήτανε! Ο έρος είχε τσιμπήσει, δεν είχε καμιά αμφιβολία ότι επρόκειτο για τον αξάδερφο, ενώ η ζούλα συνέχιζε επίμονα και σπαρτακτικά να διαλαλεί το... ακόλαστο πάθος της για... ερωτική συνεύρεση με το ντράο...

—Σήκω, γρηά, ν' ανοίξεις τη μπόρτα...

Μα πού ν' ανοίξει η πόρτα... Οι αθεόφοβοι είχανε προβλέψει και η πόρτα ήτανε δεμένη απ' έξω. Ενώ ο έρος και η γρηά προσπαθούν να ξε-

μανταλώσουν τη μπόρτα, επικρατεί άκρα του τάφου σιωπή.

—Ω, αξάδερφε Ιάννη!...

Δεν παίρνει απόκριση. Και ξανά:

—Ω, αξάδερφε Ιάννη!...

Τίποτα.

Ο έρος βεβαιώνει ότι πρόκειται περί διαβολικής συνεργίας, άλλωστε δεν ήταν και λίγοι οι θρύλοι που στοίχειωναν το χωριό με καλές κι ουράδες, αερικά και καλικαντζάρους, προχωρεί άμεσα στον... εξορκισμό, που εκτός από τους γείτονες με το βγαλμένο από την εκκλησιά άκουσε όλο το χωριό, φτάνοντας ως τα σήμερα:

—Σε εξορκίζω μιανό και ακάθατο στα όρη, στ' άγρια βουνά, στα ίμπτυθα, στου θάλασσας τα βάθη...

Σήκω το Έθνος! Σε αντίθεση με τους κουρείς, που θεωρούντο ανέκαθεν πολυλογάδες, οι περιπτεράδες διακρίνονταν για το λακωνίζουν του επαγγέλματος. Το απαιτεί άλλωστε και η φύση της συναλλαγής με τους περαστικούς συνήθως πελάτες τους. Έτσι, προσερχόμενος ο πελάτης στο περίπτερο, δεν πιάνει την κουβέντα, αλλά συνήθως μονολεκτικά ζητά αυτό που θέλει, το παίρνει και φεύγει.

Το περιστατικό, που στα χρόνια της επταετίας κυκλοφορούσε σαν ανέκδοτο, είχε πρωταγωνιστές έναν περιπτερά και έναν Κωμιακίτη στο παλιό τέρμα στο Γαλάτσι. Ήτανε, λέει, ξημερώματα και ένας θριακλής μεροκαμαθιάρης χωριανός, που συνήθιζε να μεγαλοφωνάζει, πάει στο περίπτερο και στεντορεία τη φωνή ζητά:

—Έθνος!...

Ο περιπτεράς, νυσταγμένος, που δεν τον ήξερε, ρωτά διευκρινιστικά αν θέλει τσιγάρα ή εφημερίδα. Ο χωριανός, που δεν αντιλήφθηκε τι είπτε ο περιπτεράς, επαναλαμβάνει πιο δυνατά:

—Έθνος!...

Τότε ο περιπτεράς, αφυπνισθείς, και καλού-κακού, δίνοντας το πακέτο βροντοφώναξε κι αυτός με τη σειρά του:

—Ζήτω το Έθνος!...

Επιμονή με αγανάκτηση

Απάντηση στον κ. Λάζαρο Θεόφιλο από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κορωνίδας Δίνεται συνέχεια επί προσωπικού...

Στο 36ο φύλλο της «Κορωνίδας», ο Σύλλογός μας δημοσίευσε μία κόσμια διαμαρτυρία για την αναίτια μα άκρω φραστική επίθεση που δέχθηκε το Προεδρείο του Συλλόγου από τον Αντινομάρχη Κυκλάδων κ. Λάζαρο Θεόφιλο στην κοπή της πίτας του Συλλόγου Δαναϊκών, που, δείχνοντας το μένος του εναντίον του Συλλόγου και των Κωμιακτών, ανέφερε ορισμένα περιεργα γεγονότα, που μόνο εκείνος καταλάβαινε.

Τον καλέσαμε τότε, όπως δημόσια μάς πρόσβαλε, έτσι δημόσια να βγει και να ζητήσει συγνώμη απ' όλους εμάς, που τόσο βάνουσα έθιξε.

ΚΑΜΑΡΩΣΤΕ ΤΟΝ!

Η συγνώμη του(!) ήταν να δημοσιεύσει στην εφημερίδα ΧΩΡΑΪΤΗΣ, και στη στήλη «σημαντικά και ασήμαντα», τα εξής:

«Προς το Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου: Οι φαιδρότητες της διαμαρτυρίας σας είναι κατώτερες και αυτής της περιφρόνησής μου».

Εδώ το θράσος και η αλαζονεία ξεπερνά κάθε όριο. Συμφωνούμε απόλυτα ότι όσα είπτε είναι φαιδρότητες, διότι εμείς στη διαμαρτυρία μας καταγράψαμε όσα ανέφερε, του υπενθυμίζουμε δε ότι ανέφερε και άλλα φαιδρά που στη διαμαρτυρία μας, λόγω λεπτότητας, δεν είχαμε αναφέρει, π.χ. ότι από όλους τους Κωμιακίτες ένας μόνο διαφέρει, και αυτός είναι ο πεθερός του, κ. Α.Χ., και ότι όλοι οι υπόλοιποι είμαστε ίδιοι. Επίσης ότι μία πρόεδρος αξιολογή πέρασε όλα αυτά τα χρόνια από το Σύλλογο και αυτή είναι η κ. Σ.Κ. με το ευρύ μυαλό.

Λάζαρε Θεόφιλε, μάθε να σεβαστείς. Είσαι πολύ μικρός να αναφέρεσαι στο Σύλλογό μας με τόσο βαριές εκφράσεις. Ουδείς έως τώρα το ετόλμησε. Σε πληροφορούμε δε, ότι σε λίγο χρόνο συμπληρώσαμε 100 χρόνια παρουσίας στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου και το σημερινό Δ.Σ. με απόλυτο σεβασμό υπηρετεί τη λαμπρή ιστορία του.

Θα σου προτείνουμε λοιπόν να αφιππεύσεις το καλάμι, γιατί πολύ γρήγορα θα δεις την περιφρόνηση που αναφέρεσαι στο πρόσωπό σου από όλο το νησί.

Επίσης θα σου προτείναμε και κάτι άλλο: να αλλάξεις αντίπαλο. Εμείς δεν είμαστε πολιτικός οργανισμός, εκεί που εσύ έχεις αφιερωθεί. Εμείς είμαστε ο Σύλλογος της Κωμιακής, που υπηρετούμε τον πολιτισμό του τόπου μας και τους ανθρώπους του χωριού μας.

Και, τέλος, είναι σφάλμα μικροί πολιτικοί να τα βάζουν με μεγάλους συλλόγους, και μάλιστα χωρίς κανέναν απολύτως λόγο.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου

ΜΑΝΘΟΣ ΣΤΕΡΓΙΩΤΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ - VIDEO

Καραϊσκάκη 9, Γαλάτσι, Τ.Κ. 111 46
τηλ. 210-2919706, fax 210-2914957, κιν. 6972-836293

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΕΜΜ. ΑΝΔΡΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΑΝΟΣ 31, 111 46 ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΗΛ.: 210-2933866 – ΚΙΝΗΤΟ: 6937-959988

Το πανηγύρι της Θεοσκέπαστης στο χωριό

Γράφει η **Κατερίνα Καραμπίνη**
Φοιτήτρια του Ε.Μ. Πολυτεχνείου

Ιδιαίτερη είναι η σχέση που έχουν οι Κωμιακίτες με την Κυρά τους: την Παναγιά τη Θεοσκέπαστη. Γι' αυτό και με κάθε επισιμότητα τιμούν την πολιούχο και προστάτιδά τους, στη μεγάλη της γιορτή, το γενέθλιό της.

Οι εκδηλώσεις για τον εορτασμό ξεκίνησαν την 1η Σεπτέμβρη και κορυφώθηκαν στις 7 και 8 του μήνα. Το πλούσιο πρόγραμμα επιμελήθηκε ο εφημέριος του ναού πατέρας Παντελεήμονας Νικητιδής με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και περιλάμβανε πλήθος λατρευτικών τελετών, τόσο στον εορτάζοντα ναό όσο και στα γύρω ξωκλήσια. Είχαν προγραμματιστεί και πολιτιστικές εκδηλώσεις, ώστε όλοι οι φορείς του χωριού, μαζί με

τελέστηκε σύμφωνα με το Αγιορείτικο τυπικό, το απόγευμα της ίδιας μέρας.

Πλήθος επισκεπτών βρέθηκε στην Κωμιακή για να τιμήσει τη

«Τό πρόσωπόν Σου λιτανεύουσιν οί πλούσιοι τοῦ λαοῦ...».

την εκκλησία, να συμμετέχουν στον εορτασμό. Η τραγική επικαιρότητα, με τις πυρκαγιές, όμως, καθώς και άλλες συγκυρίες, οδήγησαν στη ματαιώσή τους.

Από νωρίς το πρωί της παραμονής ο ναός γέμισε με μυρωδιές από βασιλικό και δεντρούλακι, προσφορά των συγχωριανών μας στην Παναγιά. Όλα αυτά τα μπουκέτα, μαζί με λουλούδια, βρήκαν τη θέση τους γύρω από την εικόνα, φτιάχνοντας μια χρωματιστή μπορντούρα, έργο της κ. Ιωάννας Κορρέ.

Το απόγευμα τελέστηκε πανηγυρικός Εσπερινός με Αρτοκλασία. Ανήμερα της γιορτής τελέστηκε Θεία Λειτουργία, ενώ ακολούθησε η λιτάνευση της ιεράς εικόνας. Το πανηγύρι έκλεισε με την παράκληση στην Παναγιά, που

Θεοσκέπαστη. Το προαύλιο γεμάτο με ανθρώπους θυμίζε άλλες εποχές. Παρ' ότι ο κόσμος ήταν πολύς, στο εσωτερικό του ναού η ατμόσφαιρα ήταν κατανυκτική και κατά τη διάρκεια των ακολουθιών επικρατούσε ησυχία, αποτέλεσμα αξιοθαύμαστο, που οφείλεται στην οργάνωση και την τάξη που έχει επιβάλει, εδώ και καιρό, ο πατέρας Παντελεήμονας.

Για να ευχαριστήσουν όσους βρέθηκαν στο πανηγύρι, τα μέλη του Συλλόγου Γυναικών της Κωμιακής ετοίμασαν κεράσματα, που προσφέρθηκαν μετά το τέλος της λιτανείας στους περειασκόμενους.

Κλείνοντας, ας ευχηθούμε λοιπόν από καρδιάς σε όλους τους Κωμιακίτες, και του χρόνου χαρούμενοι!

Το χρέος της κωμιακίτικης κοινωνίας Πάλι για τους δεκατρείς που χάθηκαν στην Κωμιακή το Σεπτέμβρη του 1958

Επιδιώκεται ευαισθητοποίηση και όχι μομφή

Στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύτηκε κείμενό μου για την ομοιότητα των δυστυχημάτων Λουσιού ποταμού και Κουκουμαύλας στην Κωμιακή.

Από το δημοσίευμα αυτό, προκύπτει σαφώς η πρόθεσή μου να προσπαθήσω να διεγείρω την όποια ευαισθησία διαθέτουν οι κάθε λογής σημερινοί αρμόδιοι (επίσημοι και μη, μικροί και μεγάλοι), ως εκπρόσωποι τώρα της κωμιακίτικης κοινωνίας, ώστε να γίνει εκεί στο χώρο της εκκλησίας, η οποία κτίστηκε στη μνήμη των δεκατριών που χάθηκαν στις 4-9-1958, ένα μικρό έστω τεχνούργημα για να θυμίζει το μεγάλο για την κοινωνία του χωριού τραγικό γεγονός και να πληροφορεί σχετικά τους επισκέπτες και διερχομένους.

Δεν είχα καμιά πρόθεση να απο-

δώσω σε συγκεκριμένα πρόσωπα, φορείς δημόσιας εξουσίας ή άλλους πρόσωπα ή φορείς, κατά καιρούς αρμοδίους ή εκπροσώπους με κάθε έννοια. Με άλλα λόγια, δεν είχα πρόθεση να θίξω κανένα πρόσωπο ή φορέα, δημόσιο ή ιδιωτικό, ούτε να θίξω το χωριό και τους συμπατριώτες.

Επειδή όμως έγινα δέκτης κάποιων παραπόνων ότι θίχτηκαν κάποιιοι και ότι δήθεν θα κινδύνευε να χαρακτηριστεί ως «αντιπατριωτική» (κατά το αντεθνική) η συμπεριφορά μου, επανέρχομαι και επαναλαμβάνω την προαναφερόμενη σαφή πρόθεσή μου να προκαλέσω την αφύπνιση Κωμιακίων, έτσι ώστε, έστω και τώρα, που πλησιάζουν πενήντα χρόνια από το τραγικό γεγονός, να εκπληρωθεί το κατ' εμέ ανεξόφλητο χρέος της κω-

μιακίτικης κοινωνίας.

Υστερόγραφο: Παρακαλώ τους Κωμιακίτες να μελετήσουν το περιεχόμενο των κειμένων μου και να μην επηρεάζονται από το γεγονός ότι είμαι τέκνο ενός από τους δεκατρείς. Καθεμιά από τις οικογένειες τίμησε και τιμά το δικό της άνθρωπο και δεν έχει ανάγκη τη συνδρομή κανενός για να κάμει το δικό της καθήκον προς αυτόν. Ο λόγος είναι για το χρέος του συνόλου της κωμιακίτικης κοινωνίας να διατηρεί και να εστιάζει τη μνήμη της σε μεγάλα ιστορικά γεγονότα που τη σημάδεψαν. Λυπάμαι αν προκάλεσα πρόβλημα λαμβάνοντας το λόγο για να καλύψω την έλλειψη άλλων ουδέτερων ομιλητών.

Κώστας Γεωργίου Σιδηρής
Πρόεδρος Εφετών
Διοικητικών Δικαστηρίων

Ένας βιολογικός που κατάντησε... μικροβιολογικός και περιβαλλοντικός κίνδυνος

☞ *Συνέχεια από τη σελ. 1*

στην Κυκλαδική ο Νίκος Λεβογιάννης, ο οποίος στο πνεύμα «να μη δυσφημηστεί» ο τόπος, διακήρυξε ότι «η παραλία του Απόλλωνα είναι πεντακάθαρη», επισημαίνοντας όμως και τις δυσλειτουργίες, όπως και τον κακό σχεδιασμό και την προχειρότητα της κατασκευής του έργου.

Επίσης στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ» δημοσιεύτηκε επιστολή του Νικηφόρου Χωριανόπουλου που αναφέρεται στη μεταφορά λυματολάσπης του βιολογικού του Απόλλωνα στο Διόδι και στην εξαίρεση της Κωμιακής από την προβολή της εκπομπής της ΕΡΤ (άσχετο θα μου πείτε, αλλά... βρωμάει κι αυτό).

Για τη λυματολάσπη τι να πει κανείς; Με τις (συνεχώς) άστοχες ενέργειες που γίνονται, θα καταστραφούν και τα δύο χωριά και η Κωμιακή και ο Απόλλωνας. Θυμάμαι τα χρόνια πριν απ' τη δημιουργία του βιολογικού καθαρισμού στον Απόλλωνα: Ήταν (και είναι) ένα από τα ωραιότερα θέρετρα της Ελλάδας, χωρίς κανένα πρόβλημα. Το πλήθος των τουριστών που τον κατέκλυζαν κυριολεκτικά, απολάμβαναν τις καλύτερες διακοπές τους. Τα δωμάτια που προσφέρονταν τότε στους επισκέπτες, δεν έφθαναν ούτε κατ' ελάχιστο. Το βράδυ στα μαγαζιά ήσαν τυχερός αν έβρισκες κάθισμα να καθίσεις...

Και έφθασε ο βιολογικός: Και φέτος η μπόχα σε έπιανε. Δηλαδή τι κάνει ο βιολογικός; Δεν κάνει τίποτε; Και τότε γιατί τον έκαναν; Και στη συνέχεια τι έγινε; Μεταφέρουν τη λυματολάσπη στο Διόδι, δηλαδή στο ψηλότερο σημείο της Κωμιακής. Υπάρχει και το άλλο στο κάτω μέρος, κάτω από το Ηρώο, και επομένως το χωριό μας είναι περικυκλωμένο από λυματολάσπες. Γιατί, βρε παιδιά; Τι φταίει ο κόσμος να ταλαιπωρείται, εάν δεν μπορούν να φτιάξουν αυτό

που πρέπει και μπορεί να γίνει;

Εξάλλου πρωτοσέλιδο αφιέρωμα της «Κυκλαδικής» της 16-8-2007, εκπέμπει βιολογικό SOS από τον Απόλλωνα, λόγω της ρύπανσης από την κακή λειτουργία του βιολογικού καθαρισμού. Συνεργεία του λιμεναρχείου και της Υγειονομικής Υπηρεσίας επισκέφτηκαν τον Απόλλωνα για να διαπιστώσουν τη ζημιά. Σύμφωνα με τον συντηρητή του βιολογικού κ. Λαμπαδάκη, η τελευταία μεγάλη συντήρηση του βιολογικού έγινε το

2004. Έκτοτε καμία ουσιαστική βελτίωση της λειτουργίας-συντήρησης του βιολογικού δεν έγινε. Σε έγγραφο του ανωτέρω προς τον Δήμο στις 24-4-2007 είχε αναφέρει «να φροντίσετε για τον προγραμματισμό και συντήρηση του βιολογικού, γιατί υπολείπεται».

Έστειλε και νέα επιστολή στις 5 Ιουνίου, δηλώνοντας ότι επείγοντως πρέπει να επισκευαστεί το τμήμα αερισμού. Δεν έγινε όμως τίποτε και δίκαια οι κάτοικοι και οι επαγγελματίες διαμαρτύρονται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ
(του Χρηστοέργη)
ΨΥΚΤΙΚΟΣ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ, ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ
Τηλ. 210-2923763, Κιν. 6942-635546

ΝΑΞΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΠΙΚΑ-ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ
ΑΠΑΨΥΚΤΙΚΑ - ΚΑΥΣΟΞΥΝΑ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΜΕ ΨΥΓΕΙΟ

ΑΦΟΙ ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΥ

Γαλάτσι, Τσακάλωφ & Καποδιστρίου 8
τηλ. 210-2918507, 210-2130879
Νάξος Κωμιακή, τηλ. 22850-51142, 22850-51660
κιν. 6972-237242

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Δήμος Δρυμαλίας κάνει γνωστό ότι τα Πρακτικά του Γ' Πανελληνίου Συνεδρίου με θέμα «Η Νάξος διά μέσου των αιώνων» διατίθεται σε όλα τα βιβλιοπωλεία της Νάξου, καθώς επίσης και από το Δήμο Δρυμαλίας.

Ο Δήμαρχος Δρυμαλίας
Γιάννης Μπαρδάνης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΛΑΧΟΕΡΓΗΣ

ΝΑΞΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΥΠΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΜΕ ΓΕΡΑΝΟ

ΓΑΛΑΤΣΙ: ΝΑΞΟΥ 21, ΤΗΛ. 210-2933023 ΚΙΝΗΤΟ: 6977-437183
ΚΩΜΙΑΚΗ ΝΑΞΟΥ, ΤΗΛ. 22850-52217

Φωνή απ' τη θάλασσα και εικόνες από το καλοκαίρι του χωριού, της Νάξου και των ονείρων μας γενικώς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΜΜ. ΛΙΑΝΗΣ

...Βγάζει η θάλασσα κρυφή φωνή –
φωνή που μπαίνει
μες στην καρδιά μας και την συγκινεί
και την ευφραίνει.

Τραγουδι τρυφερό η θάλασσα μάς ψάλλει
τραγουδι που έκαναν τρεις ποιηταί μεγάλοι
ο ήλιος, ο αέρας και ο ουρανός...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΦΗΣ

Στιγμές ευλάβειας, κατόνηξης και ιερής μνήμης. Ο γιος του παπα-Γιάννη ιερουργεί με τον πατέρα Παντελεήμονα στα νιάμερα της Παναγίας.

Ο καφενές τ' Αλιμπερτονικόλα. Οι καρέκλες που κάθονταν οι παππούδες μας. Το κλασικό τραπεζάκι κι ο βασιλικός που ευωδιάζει νοσταλγία.

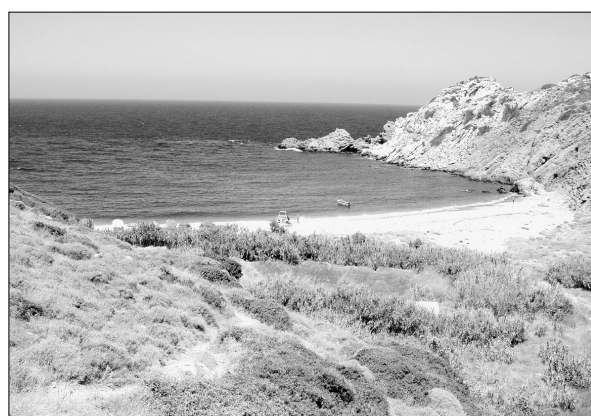
Ιτώνας, όρμος απρόσιτος από στεριά και θάλασσα. Εκεί προσορμίστηκε το εικόνισμα της Παναγίας, σάνιδα σωτηρίας και πίστης εδραίωμα..

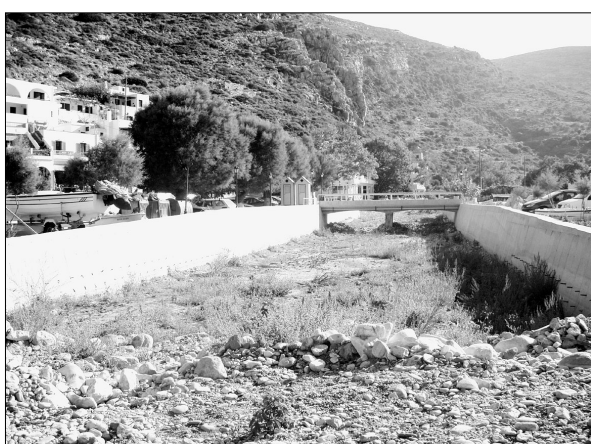
Το εκκλησιαστικό μουσείο μοσκοβολά ακόμη το άρωμα από το μελισσοκέρι που κατεργαζότανε εκεί οι παλιοί επίτροποι της Θεοσκέπασης.

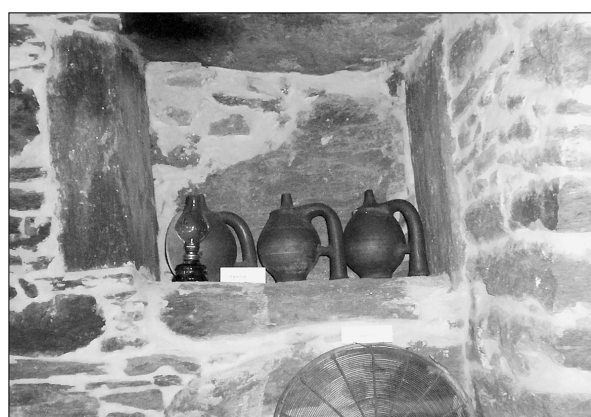
Από την καταπληκτική ροκ βραδιά στην αμμουδιά. Ο Γιώργος ο Μυλωνάς ήταν εκεί, είχαμε καιρό να τον δούμε, αφού είχε πάει φαντάρος και του ευχόμαστε καλός πολίτης.

Μελινός. Απο το μέλι και τον οίνο; Και τη θάλασσα που τη βάζεις;...

Ο ρυάκας στο Λυώνα που έγινε με τα λεφτά που δεν πήραν... οι Απολλωνιάτες.

Χρήσιμα σκεύη, λειτουργικά εργαλεία μιας άλλης εποχής, σαν εικονίσματα, στολισμένα εδώ... στη ρωγμή του χρόνου. Στο Τριό της παράδοσης.

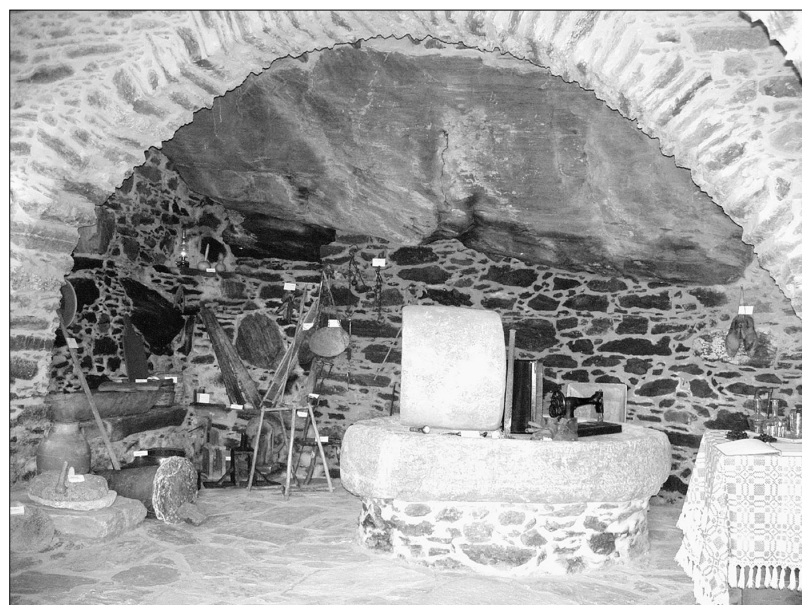
Ο Περίβολος της γόνιμης πέτρας και των συναρπαστικών καλοκαιρινών αποδράσεων όπως τον απόλαυσαν ο Νικηφόρος, ο Μιχάλης, η Μαρία, η Γλυκερία, ο Παναγιώτης, ο Κωστής και ο Βασίλης. Άποψη της περιοχής από τη στέρνα του Γούστα.

Η αθέατη πλευρά του χωριού μας: Από την Αλακόπετρα και του Σερμαρή στο Μονοδένδρι και στσι Κουλούρες. Βραχογραφήματα ετών πενήντα. Μετά η πηγή τ' Ατζιγαναριού, στσι Φαράγγους και στσι Μεσκούλιες. Στο δρόμο για τον Περίβολο.

Το μεγαλύτερο μαρτύριο ενός ψαρά είναι να φωτογραφίζει τα ψάρια που πιάνουν... οι άλλοι, όπως είπε και ο Νίκος Χατζόπουλος (του Μητσοδημήτρη) που μας παραχώρησε σχεδόν όλο το φωτογραφικό υλικό της σελίδας αυτής. Και του χρόνου!...

Το Τριό με τον πανάρχαιο κύλινδρό του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

• Ο **Δημήτρης Βενιέρης** και η **Γεωργία Βιτζηλαίου** (του Βασιλή του Βασιλοϊάννη) απέκτησαν αγόρι στις 4 Αυγούστου.

Βαφτίσεις

• Ο **Γιάννης Φραγγουλόπουλος** (του Φραγγουλιδοκώτσου) και η **Έλλη** (του Φατουροπέτρου) βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Πέτρο.
 • Ο **Σταύρος Αντωνίου** και η **Μαρία Ι. Βιτζηλαίου** βάφτισαν το κοριτσάκι τους στις 12 Αυγούστου στον Αϊ-Γιάννη.
 • Ο **Κώστας Ν. Μουστάκας** και η **Σοφία Φρατζέσκου** βάφτισαν το αγοράκι τους στις 11 Αυγούστου στη Θεοσκεπάστη και το ονόμασαν Νικόλα.
 • Ο **Βαγγέλης Γ. Χωριανόπουλος** και η **Ειρήνη Βιτζηλαίου** βάφτισαν το κοριτσάκι τους στις 4 Αυγούστου στον Αϊ-Γιάννη και το ονόμασαν Μαρία.
 • Ο **Μανώλης Μουστάκας** (του Μουστακονικόλα) και η **Κυριακή Νικολάκη** βάφτισαν το αγοράκι τους στις 4 Αυγούστου στη Θεοσκεπάστη και το ονόμασαν Γεράσιμο.
 • Ο **Μπάμπης Θεοδοσίου** και η **Δήμητρα Γ. Χωριανόπουλου** βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Κυριακή.
 • Ο **Στέλιος Πέτρ. Βιτζηλαίος** και η **Μαρία Φρατζέσκου** βάφτισαν το κοριτσάκι τους τον Ιούλιο στη Θεοσκεπάστη και το ονόμασαν Ιωάννα.
 • Ο **Παναγιώτης Πέτρ. Βιτζηλαίος** και η **Πόπη Φρατζέσκου** βάφτισαν το αγοράκι τους τον Αύγουστο στον Άγιο Μάμα στον Κάμπο και το ονόμασαν Πέτρο.

Γάμοι

• Ο **Ματθαίος Μπουγιούκας** και η **Μαρία Δ. Χωριανόπουλου** παντρεύτηκαν στις 16 Αυγούστου στην Αγιά.
 • Ο **Κώστας Φρατζέσκος** και η **Ματίνα Νικηφόρου Χωριανόπουλου**, παντρεύτη-

ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΕΣΤΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ

Επιμέλεια: **Παναγιώτης Λιανής**

Γιάννης Γ. Χωριανόπουλος

Είναι αβάσταχτος ο πόνος, ανείπωτη η οδύνη, όταν χάνεις έναν τέτοιο σύζυγο, πατέρα, αδελφό.

Παρηγοριά στις δύσκολες ώρες, για μας τους πολύ κοντινούς του, οι εκδηλώσεις θλίψης, αγάπης, εκτίμησης και η με κάθε τρόπο συμπαραστάση συγγενών, φίλων και γνωστών. Οι επισκέψεις, τα θερμά λόγια, οι εγκάρδιες αντιδράσεις και η συμμετοχή στη νεκρώσιμη τελετή ήταν για μας μια συγκινητική προσφορά και μια γνήσια αναγνώριση της αξίας του εκλιπόντος.

Ο Γιάννης δεν είχε την τύχη να φύγει πλήρης ημερών. Ευτύχησε όμως να ζήσει μια ζωή πλούσια σε εμπειρίες και συναισθήματα, με κόπους και αγωνίες, βήματα προόδου και δημιουργία.

καν στις 25 Αυγούστου στη Θεοσκεπάστη.

• Ο **Νίκος Παπακωνσταντής** και η **Μαρία Φρατζέσκου** (του Κοτρομάρκου) παντρεύτηκαν στις 18 Αυγούστου στη Θεοσκεπάστη.
 • Ο **Γιάννης Βαρναλίδης** και η **Νάντια Κερμιώτου** (του Γιάννη του Ζεζομιχάλη) παντρεύτηκαν ανήμερα της Θεοσκεπάστης στο παρεκκλήσι των Αγίων Θεοδώρων στην Άνοιξη Αττικής.
 • Ο **Νικόλαος Δέδες** και η **Ιωάννα Νικολάκη** παντρεύτηκαν στις 9 Ιουνίου στον Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Μοσχάτο.

Θάνατοι

• Τον Ιούνιο πέθανε, ενώ νοσηλευόταν ως πολυτραυματίας στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», ο **Δημήτρης Κορρές** (του Σακιάρη).
 • Το Σεπτέμβριο απεβίωσε, σε βουνό του Καπανδριτίου Αττικής, ενώ κυνηγούσε, ο **Στέφανος Χωριανόπουλος** (του Σκεπονιατοστειλιανού).
 • Το Σεπτέμβριο έχασε τη μάχη με τη ζωή, στη Νάξο, ο **Μιχάλης Κρητικός** (Ραυτομιχάλης).
 • Πλήρης ημερών απεβίωσε το Σεπτέμβριο στην Αθήνα σε ηλικία 93 ετών, η **Ζωΐτσα Ιωάννου Λεβογιάννη**, το γένος Γεωργίου Κορρέ (του Παρεντροέργη).

Προσφορές

• Η **Σοφία** σύζυγος **Παναγιώτη Βατίστα** (του Αλιμπερτοβασιλή) ενίσχυσε την εφημερίδα μας με το ποσό των 100 ευρώ, στη μνήμη των γονιών της Βασίλη και Βαγγελιώ.
 • Στη μνήμη του **Γιάννη Γεωργ. Χωριανόπουλου** (του Πορδοέργη) προσφέρονται 200 ευρώ για ενίσχυση του Συλλόγου Κορωνιδας.
 • Τα παιδιά του **Μιχάλη Κρητικού** (Ραυτομιχάλη) προσφέρουν 100 ευρώ για ενίσχυση της εφημερίδας στη μνήμη του πατέρα τους.

οικοδομή και το βράδυ στο θρανίο για να μάθει βασικές γνώσεις δομικών υλικών, μπετόν και σχεδίου. Αν δει τα σχέδιά του κανείς, καταλαβαίνει πόσο επιμελής και ταλαντούχος ήταν.

Ξεχωρίζει έτσι στη δουλειά και με τη συνέπεια, την ευθύτητα και την προσήνειά του γίνεται άριστος συνεργάτης και καλός δάσκαλος. Πολύ είναι εκείνοι που έμαθαν τη δουλειά πλάι του.

Ο Γιάννης ήταν γενικότερα ένας αξιαγάπητος άνθρωπος. Είχε μόνο φίλους. Δύσκολα θα βρεθεί άνθρωπος να πει κακό λόγο γι' αυτόν. Τίμιος, δίκαιος, ειλικρινής, κοινωνικός και καλαμπουρτζής.

Με την αξία σύζυγό του Τασία, που στη σαραντάχρονη συζυγική τους ζωή και ιδιαίτερα στη δύσκολη τελευταία περίοδο, της πάλης με την επάρατο νόσο, στάθηκε πλάι του με απόλυτη αφοσίωση και συγκινητική φροντίδα, δημιούργησαν μια εξαιρετική οικογένεια. Αξιώθηκαν δε να δουν τα δυο παλικάρια τους να σπουδάζουν και να έχουν ήδη διανύσει μια λαμπρή επαγγελματική πορεία. Αξωματικός ο Γιώργος και χημικός-μηχανικός ο Μάρκος. Και το κυριώτερο, να τους καμαρώνουν για τις δικές τους θαυμάσιες οικογένειες και τα τρία λατρευτά εγγόνια που τους χάρισαν.

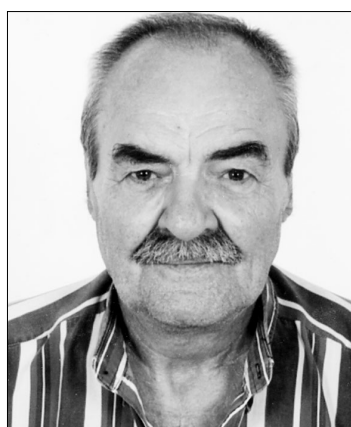
Άνθρωποι σαν το Γιάννη μας αποτελούν μέλη της κοινωνίας και πρέπει να γίνονται υπόδειγμα για όλους μας.

Η απώλειά του είναι οδυνηρή για όσους τον γνώριζαν και κυριολεκτικά αεσιπέραστη για τους πολύ δικούς του ανθρώπους.

Ας τον θυμόμαστε όλοι για να γινόμαστε καλύτεροι.

Νίκος Γ. Χωριανόπουλος

Στέφανος Στυλιανού Χωριανόπουλος (του Σκεπονιατοστειλιανού)

Απεβίωσε την 8-9-2007 σε βουνό της περιοχής Καπανδριτίου, πρωί, καθώς πήγαινε στο κυνήγι, το αγαπημένο του άθλημα, όπως ακριβώς είχε μάθει και εκπαιδευθεί από τον πατέρα του στα βουνά και τις λαγκαδιές του Σκεπονιού.

Γεννημένος στις 17-9-1944 στο Σκεπόνι Νάξου και μάλιστα στον Πύργο του Σκεπονιού, σ' ένα πολύ μικρό σπιτάκι της εποχής εκείνης.

Στο Σκεπόνι μεγάλωσε και πηγαίνοερχότανε στην Κωμιακή πρωί και βράδυ, μέχρι που έβγαλε το δημοτικό σχολείο.

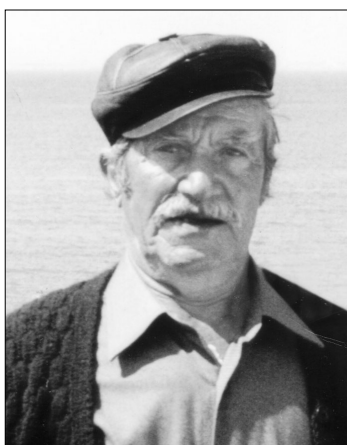
Σαν παιδί δούλεψε σκληρά στα χωράφια και γενικά στην αγροτιά. Στα 17 του χρόνια πήγε στην Αθήνα για καλύτερη ζωή, όπως οι περισσότεροι εκείνη την εποχή. Όταν απολύθηκε από στρατιώτης παντρεύτηκε με την Παρασκευή Πρεβενιού, με την οποία απέκτησε τέσσερα αγόρια, τα οποία ανέθρεψαν με αγάπη, αρχές και περηφάνια.

Πάντα εργατικός, πάλευε με τις δυσκολίες της ζωής και με όπλα του την αξιοπρέπεια και την τιμιότητα έβγαίνε πάντα νικήτης!

Του ευχόμαστε να τον δεχθεί ο Θεός σαν αγνό άνθρωπο!

Αγαπητός Χωριανόπουλος

Μιχαήλ Κρητικός (Ραυτομιχάλης), 1929-2007

Ήταν παραμονή της Θεοσκεπάστης, όταν έφυγε ο Ραυτομιχάλης, αφήνοντας πίσω του την καλή σύζυγό του Ελισάβετ, τις επτά οικογένειες των παιδιών του, μα πιο πολύ ένα καλό και έντιμο όνομα στη μικρή τοπική μας κοινωνία.

Στο Αμπράμ έζησε αθόρυβα, αλλά δημιουργικά, όλη του τη ζωή κι εκεί δημιούργησε πετραδάκι-πετραδάκι το δικό του κόσμο. Τον μικρό του επίγειο παράδεισο.

Καθισμένος εκεί στο μαρμάρινο τραπέζι, ατένιζε το πέλαγος και το μέλλον κουμαντάροντας σαν καλός καπετάνιος το καράβι της φαμελιάς στα λιμάνια της προκοπής και της δημιουργίας. Αξιώθηκε να δει όλα του τα παιδιά καλά αποκαταστημένα, τα οποία με μεγάλο πόνο τον φρόντισαν μέχρι τέλους.

Με πλημμυρίζει άφατη συγκίνηση, καθώς ακούω την Κατερίνα να μου διηγείται «με πόση λεβεντιά και υπερηφάνεια αντιμετώπισε την περιπέτεια της υγείας του και με πόση υπομονή ήπιε το μικρό ποτήρι που του επιφύλαξε η ζωή...».

Αγαπούσε τη ζωή. Ήταν αισιόδοξος μέχρι τέλους και στο νοσοκομείο της Σύρου δημιούργησε καινούργιες γνωριμίες με τους γιατρούς και το προσωπικό και κοινωνικός όπως ήταν πάντα και κουβαρντάς, δεν παρέλειψε να τους ευχαριστήσει όλους. Μια επιθυμία που πραγματοποιήθηκε μια βδομάδα μετά το θάνατό του με επίσκεψη της κόρης του Πόπης στο νοσοκομείο, για να εκφράσει την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες της οικογένειάς.

Ο Ραυτομιχάλης αφήνει φεύγοντας δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά του, αλλά και το καλό του όνομα και το παράδειγμά του, που σαν φάρος θα φωτίζει αιώνια τους δρόμους των παιδιών του.

Στα παιδιά του, στην απαρηγόρητη γυναίκα του Βέτα και σε όλα τα εγγόνια απευθύνω τα θερμά μου συλλυπητήρια.

Παναγιώτης Εμμ. Λιανής

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι συμμετείχαν στο πένθος μας για τον θάνατο του πατέρα μας **ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΗΤΙΚΟΥ (ΡΑΥΤΟΜΙΧΑΗΛ)** που πέθανε στη Νάξο στις 7.9.2007 και κηδεύτηκε στη Χώρα της Νάξου.

Η σύζυγος: **Βέτα**.
 Τα παιδιά του: **Πόπη, Κατερίνα, Γιώργος, Μανώλης, Γιάννης, Σοφία, Αντώνης**.
 Τα εγγόνια του.

Ζωΐτσα Ιω. Λεβογιάννη

Υπέκυψε στην κοινή μοίρα της ανθρωπίνης φύσεως, εις βαθύ γήρας, μία από τις ευγενέστερες μορφές της παλαιάς φρουράς της Κωμιακής, η Ζωή Λεβογιάννη, σύζυγος του

αειμνήστου Ιωάννη Ν. Λεβογιάννη (του Λεβαϊανογιάννη).

Θλίψη πολλή μάς κατέσχε άμα τω θλιβερώ ακούσματοι του θανάτου της. Περιλίπτοι εμάθαμε ότι εθραύσθη ένας ακόμη κρίκος της μακράς αλυσίδας των ιστορικών φυσιογνωμιών της γενεθλιάς γης.

Η εκλιπούσα αειμνήστη συγχωριανή μας γεννήθηκε στην Κωμιακή το έτος 1914, ετελεύτησε τον βίο, πλήρης ημερών, στις 26-9-2007 σε ηλικία 93 ετών και ετάφη στο χωριό με πάνδημη συμμετοχή του κωμιακτικού στοιχείου.

Υπήρξε γόνος δωδεκαμελούς οικογενείας, εκ των πολυπληθεστέρων που ε γνώρισε ποτέ το χωριό μας.

Κατά την μακρά διαδρομή της από τον μάταιο τούτο κόσμο, η Ζωΐτσα Λεβογιάννη κατηύγασε με την απαστράπτουσα ψυχική της ακτινοβολία τον ουρανό των προαιώνων ηθικών αξιών της τοπικής κοινωνίας της Κωμιακής. Η μεταστάσα δεν είχε στη ζωή παρά μόνο ειλικρινείς φίλους και ανθρώπους που την περιέβαλλαν πάντοτε με την ανιδιοτελή αγάπη τους και την άδολη εκτίμησή τους. Έχαιρε μεγάλου σεβασμού και υπολήψεως μεταξύ όλων των συγχωριανών, διότι ήταν καλοκάγαθη, ανεξίκακη, διέθετε περισσεϊαν καρδιάς και ήταν κατάφορτη με άπειρα ψυχικά χαρίσματα. Υπήρξε η προσωποποίηση της πραότητας, η ενοάρκωση της ωβείου υπομονής, υπόδειγμα αξίας συντρόφου και φιλοστόργου μητρόσ και ο στύλος της οικογενείας την οποία, τύχη αγαθή, εδημιούργησε με τον ενωρίς εξ ημών εκδημήσαντα εις Κύριον σύζυγό της και πρότυπο οικογενειάρχη τον ασίδιμο Ιωάννη Ν. Λεβογιάννη, της ιεράς και σειπήτης μορφής του οποίου αναμνησκόμεθα σήμερα.

Η Ζωΐτσα Λεβογιάννη εγκατέλειψε τα εγκόσμια και απήλθε «εις τας αιωνίους μονάς» με ήρεμη τη συνείδηση ότι καθ' όλη τη διάρκεια του εντίμου βίου της επετέλεσε εις το ακέραιον το υψηλό καθήκον της προς την οικογένειά της, τον συγγενικό της περίγυρο και τους συνανθρώπους της.

Ανετράφη, όπως όλοι οι άνθρωποι τω καιρώ εκείνω, υπό ιδιαιζόντως δυσχερείς συνθήκες. Είδε, ιδίως όμ-

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΤΑΞΙΔΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΕΡΑΜΙΩΤΗ & ΥΙΟΥ

Ηρακλείου 28, Γαλάτσι

Τηλ. 210-2910582, 210-2131706, Κιν. 6977-416023

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

μασι, την ανέχεια, εβίωσε την πενία, αλλά έφυγε από τη ζωή καταλιπούσα μέγαν ηθικών πλούτων και μία ανεκτίμητη ανθρώπινη επένδυση: Τα τέσσερα παιδιά της, τα οποία μη φειδόμενα ούτε μόχθων ούτε θυσιών ηγωνίσθησαν μέχρις αυτοπαρήσεως και προσέφεραν τα πάντα στην πολυσέβαστη μητέρα τους. Η Πόπη, ο Κωστής, η Μαρία και ο Νίκος αποτελούν ηθικά εγκαλλωπίσματα της μικρής τοπικής κοινωνίας μας και απολαύουν, προς τούτο, υψηλού βαθμού εκτίμησης και αναγνωρίσεως μεταξύ όλων των συγχωριανών τόσο του χωριού όσο και της πολυπληθούς παροικίας της Αθήνας.

Η αξιομακάριστη Ζωΐσα, ελαυνομένη από το αλάνθαστο μητρικό φίλτρο, ελάτρευε, όπως όλες οι μητέρες, τα σπλάχνα της. Και ευτύχησε να τα καμαρώσει και να τα ιδεί πλήρως αποκατεστημένα στην κοινωνία με άριστη ηθική συγκρότηση, πηγαίο ανθρωπισμό και άσπιλο όνομα. Όπως, όμως, είναι ευνόητο, εδοκίμασε περισσότερο παντός άλλου την υπερηφάνεια – που ησθάνθησαν όλοι οι Κωμιακίτες, οι Ναξιώτες και οι Κυκλαδίτες – όταν είδε τον πρωτότοκο υιό της Νίκο, ύστερα από πολυχρόνιους αγώνες για τα κοινά, συνεχιζόμενος με ασίαστο πάθος μέχρι σήμερα, να εισέρχεται στη Βουλή των Ελλήνων ως Αντιπρόσωπος του Έθνους, εις ηλικία μόλις 36 ετών και επτά έτη αργότερα να ορκίζεται Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ο Σύλλογος Κορωνίδος, ως εκφραστής της κοινής πατριωτικής συνειδήσεως και ο γράφων το σημείωμα αυτό εν είδει επιμνημοσύνη λόγου, αποτίμεν σήμερα τον οφειλόμενο φόρο τιμής στη μνήμη της αλησμόνητης Ζωΐσας Λεβογιάννη και αναπέμπομεν δέηση προς τον Ύψιστο όπως την κατατάξει εν κόλποις Αβραάμ και την συναριθμήσει μετά των δικαίων, εις δε τα παιδιά της και τους λοιπούς συγγενείς της όπως επιδαψιλεύει πάσαν εξ ύψους παραμυθία.

Γαίαν έχοις ελαφράν αξιομακάριστη και πολυσέβαστη Ζωΐσα Λεβογιάννη.

Κωστής Στυλ. Λεβογιάννης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι συμπαραστάθηκαν στο πένθος μας για τον θάνατο της μάνας μας **ΖΩΪΣΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗ** που πέθανε στην Αθήνα στις 26.9.2007 και κηδεύτηκε στην Κωμιακή στις 27 Σεπτεμβρίου.

Τα παιδιά της: Νίκος, Μαρία, Πόπη, Κωστής.

Τα εγγόνια της: Άννα, Γιάννης, Γιάννης, Δημήτρης.

Οι λοιποί συγγενείς

Βασιλική Στυλ. Χωριανοπούλου

Απεβίωσε στην Αθήνα στις 3.9.2007 σε ηλικία 78 ετών, ύστερα από πολυμήνη ασθένεια, η Βασιλικούλα Χωριανοπούλου του Στυλιανού (του Νταμπακοστέλιου).

Η εκλιπούσα έζησε ένα απείρητο και αθόρυβο βίο, αφοσιωθείσα πλήρως στην πολυμελή οικογένειά της: τον αείμνηστο σύζυγό της Στέλιο Εμμ. Χωριανόπουλο και τα τέσσερα – αδάμαντες ηθικής – παιδιά της: τον Μανώλη, τη Ντίνα, τη Μαρία και το Νίκο.

Υπήρξε άνθρωπος καλόκαρδος και μεγαλόψυχος, μια αληθινή κιβωτός ανθρωπίνων συναισθημάτων.

Κατά την εξόδιο ακολουθία, η οποία εψάλη στο Β' Νεκροταφείο Αθηνών, τον πρόποντα επικήδειο λόγο εξεφώνησε, εν μέσω κατανύξεως, ο πρωτεξάδελφός της Κωστής Στυλ. Λεβογιάννης, ο οποίος εξήρε τις अपαράμιλλες αρετές και το ανε-

πλήπτο ήθος της μεταστάσης.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Απτικής γης που τη σκεπάζει.

Κωστής Στυλ. Λεβογιάννης

Δημήτριος Ι. Κορρές (Σακιαρομήτσος)

Ένας ήσυχος, άκακος, νέος άνθρωπος, ο Μήτσος, ο παπάς, όπως τον ξέραμε και τον αποκαλούσαμε οι χωριανοί και οι φίλοι του, κατάφερε και μας αναστάτωσε με τη φυγή του στην αρχή του καλοκαιριού. Μια φυγή που δεν την περίμενε κανείς, γέμισε με πόνο και οδύνη την οικογένειά του και θλίψε τους φίλους του.

Ο Μήτσος είχε μόνο φίλους, με τους οποίους μοιραζόταν την καλή παρέα, τα καλαμπούρια και το καλό κρασί. Υπήρξε ένας καλός και έντιμος βιοπαλαιστής, μια φυσιογνωμία που μόνο ένας Παπαδιαμάντης θα μπορούσε να περιγράψει.

Εκεί, στο παλιό τέρμα στο Γαλάτσι, θα τον θυμόμαστε παρέα με τον Γιώργη τον Κάβουρα, τον καλό Αγερασιώτη καφετζή που έγραψε κι αυτός την ιστορία του στο κλασικό ναξιωτικό στέκι.

Και στο χωριό θα τον θυμόμαστε, εκεί σ'οι Ροδινές, και στον αμαξωτό, σ'οι Γιώργη το στέκι, να φιλοσοφεί για τη ζωή που τον γέλασε στο μέτρημα και τον πήρε πρόωρα και άδικα.

Στη γυναίκα του, τα παιδιά του και τα αδέρφια του, σε όλη την οικογένεια του Σακιαρή απευθυνόμεθα τα θερμότερα των συλληπητηρίων μας.

Παναγιώτης Εμμ. Λιανής

ΟΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΡΩΜΙΑΚΙΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Το γράμμα ενός Κωμιακίτη ήρωα

Στο Ηρώο της Κωμιακής, στους πεσόντες στους πολέμους των ετών 1912-1922, αναγράφεται και το όνομα του θείου μου – αδελφού της μητέρας μου – Ιωάννη Γεωργ. Κορρέ. Ο ήρωας-θείος μου αυτός, ευρισκόμενος στο μέτωπο και λίγο πριν βρει ηρωικό θάνατο μαχόμενος για την πατρίδα, έστειλε μία επιστολή στους γονείς του, που κατοικούσαν στην Αγιά, και η οποία έχει αξία και ως κειμήλιο και ως πληροφοριακά στοιχεία διαφόρων Κωμιακικών της εποχής εκείνης.

Ας την διαβάσουμε:

«6 Μαρτίου 1920. Σεβαστοί μου γονείς, πατέρα και μητέρα, χαιρέτε από εμένα τον γιο σας. Πρώτον έρχομαι να ερωτήσω περί την καλή σας υγεία και δεύτερον σας φανε-

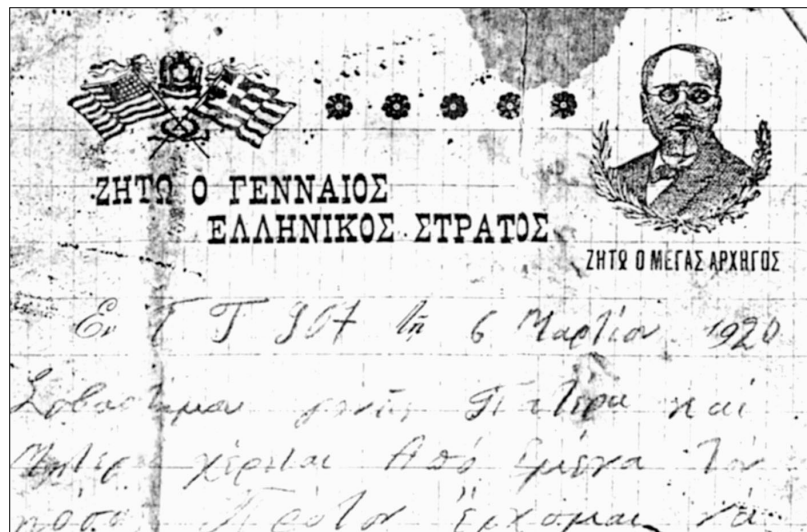
Μαρκοϊάννη (Ιωάννης Μάρκου Μυλωνάς).

Η θεία Κυριακή ήταν αδελφή της μητέρας του, γυναίκα του Αουστοσογιάννη, που είναι ο πατέρας του νονού μου Αουστοσοεργή (Γεώργιος Μυλωνάς).

Γιαγιά του είναι η Κατερίνα, η μάνα του πατέρα του, του Μιχαλοέργη και η άλλη γιαγιά, είναι η μητέρα της μητέρας του, η Μαρία σύζυγος του Αουστοϊάννη.

Ο Αουστοσοεργής ήταν πρώτος ξάδελφος με τη μάνα του ήρωα, ήταν αδελφός οι μανάδες τους.

Ο Αλέξανδρος ήταν γιος του Αουστοϊάννη, πρώτος ξάδελφος και αυτός με τον ήρωα, και η γυναίκα του ήταν η Αλεξαντρίνα, δηλαδή η Καλλιόπη θυγατέρα του Σταματάκη.

ρώνω ότι και εγώ καλώς είμαι μέχρι την ώρα που σας γράφω. Σήμερα που σας γράφω έλαβον την αγαπητή σας επιστολή και εχάρηκα πολύ διά την υγεία σας, όπως το αυτό επιθυμώ να μανθάνω πάντοτε. Για τα γράμματα που μου γράφετε να σας στέρνω συντομότερα, όταν μου στείλετε γράμμα σας στέρνω και εγώ. Δώτε τα δέοντα χαιρετίσματα εις τα αδελφία μου και τα φίλω όλα ένα προς ένα, ιδιαίτερος εις την Μαρία, σύζυγό της και τέκνα της. Επίσης δώτε χαιρετισμούς εις τις γιαγιάδες και εις την θεία την Κυριακή φαμελικώς. Ιδιαίτερα εις τον Αλέξανδρον και σύζυγό του. Επίσης χαιρετισμούς εις τον θείο του Λεβαϊανογιάννη φαμελικώς, επίσης και εις τον θείο τον Παρεντρογιάννη φαμελικώς. Ιδιαίτερος εις τον Μιχάλην του. Επίσης και εις τον θείο τον Δημήτρη σύζυγό του και τέκνα του. Επίσης και εις τον Βασιλάκη και σύζυγόν του. Χαιρετισμούς εις όλους τους συγγενείς και φίλους και εις όσους ερωτούν και δι' εμέ. Χαιρετισμούς από όλα τα παιδιά τα χωριανιά μας. Είναι όλοι καλά. Ιδιαίτερος από εμένα τον γράφοντα την επιστολή Λεβογιάννη Δημήτριο. Έτερον δεν έχω να σας γράψω, σας γλυκοασπάζομαι εγώ ο γιος σας Ιωάννης Κορρές. Μένω σε ταχεία απάντηση».

Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην επιστολή αυτή είναι:

Ο ήρωας Ιωάννης Κορρές του Γεωργίου και της Σοφίας (του Μιχαλοέργη).

Ο πατέρας του Γεώργιος Κορρές του Μιχαήλ (Μιχαλοέργης).

Η μητέρα του Σοφία του έρο

Ο Λεβαϊανογιάννης ήταν σύζυγος της θείας του Δεσποινέτας, αδελφής του πατέρα του. Ο Παρεντροϊάννης ήταν θεός του Στέλιου του Κορρέ, πατέρας του Παρεντρονικολάκη. Η σύζυγός του Ειρήνη θεία του ήρωα και αδελφή του πατέρα του, η Παρεντροϊάννα. Η Παρεντροϊάννα είχε ένα γιο, τον Κωνσταντή, που σκοτώθηκε και αυτός μαζί με τον θείο μου στον πόλεμο.

Επίσης εκείνη την εποχή σκοτώθηκε στον πόλεμο και ο κουνιάδος της αδελφής του ήρωα, της Μαρίας, ο Βηλαραντώνης, δηλαδή ο Αντώνιος Κορρές του Γεωργίου.

Η σύζυγος του Μιχάλη του Παρεντροϊάννη ήταν η κόρη του Αντριαδομανώλη η Δέσποινα.

Ο θεός είναι ο Δημήτρης, δηλαδή ο Τζιμής, η γυναίκα του η Ανέτα και τα παιδιά τους.

Το 1919 είχε σκοτωθεί στον πόλεμο ο Κωνσταντής Κορρές του Μιχαήλ, αδελφός του Μιχαλοέργη.

Ο Βασιλάκης που αναφέρεται στην επιστολή με τη σύζυγό του, ήταν ο Βασιλάκης Ισπανόπουλος, ο ιδιοκτήτης του Πύργου της Αγιάς και η σύζυγός του ήταν η Μαργιέτη απ' την Τραγαία.

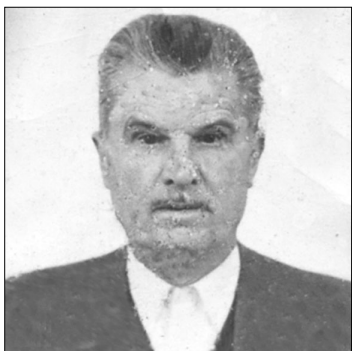
Ο Λεβογιάννης Δημήτριος ήταν αδελφός της Ανέτας, γιος του Λεβαϊανονικόλα.

Άλλοι Κωμιακίτες που είχαν πάει τότε στον πόλεμο και γύρισαν ήταν ο Φραγγουλιδοβασιλης, ο Μιχάλης της Παρεντροϊάννας και άλλοι που δεν γνωρίζω. Αν κάποιος έχει και άλλες πληροφορίες σχετικές με το θέμα αυτό, να μας της στείλει να τις δημοσιεύσουμε.

Βασίλης Γ. Αλιμπέρτης

Πάτε τρία χρόνια που έφυγα, δεν τους ξεχνάμε, τους μνημοεύουμε

Βασίλειος Αλιμπέρτης (Αλιμπερτοβασιλης, 1919-2004)

«Δε βρίσκω λόγια για να πω μες απ' τα δυο μου χείλη για να θρηνησω τον καλό Αλιμπερτοβασιλη».

Έτσι αυθόρμητα απάντησε στα συλληπητήριά μου ο Κώστας, ένα θλιμμένο απομεσήμερο που από τηλεφώνου σε τηλεφώνου κι από στόμα σε στόμα διαδίδονταν η θλιβερή είδηση.

Αμέσως του απάντησα: Γ' αυτό είναι οι φίλοι, τη μνήμη να τιμήσουνε τ' Αλιμπερτοβασιλη.

Ο αείμνητος υπήρξε εκλεκτός Κωμιακίτης. Σπουδαία φυσιογνωμία του χωριού: έντιμος, εργατικός, ευσυνείδητος. Ένας σεβαστός οικογενειάρχης. Πρότυπο αξιοπρέπειας και σοβαρότητας.

Βαγγελιώ Αλιμπέρτη (του Αλιμπερτοβασιλη)

Ήουχα και αθόρυβα, όπως έζησε, πέρασε στην άλλη μεριά μια ακόμα συμπαθής Κωμιακίτισσα, η κερά Βαγγελιώ.

Καλοσυνάτη γειτόνισσα, φυσιογνωμία και προσωπικότητα της πάνω γειτονιάς του χωριού μας, στον Κάψαλο. Εκεί ήταν το επίγειο βασίλειό της. Εκεί ανάθρεψε τη μεγάλη της φαμελιά μαζί με τον σύντροφό της, τον αείμνηστο Αλιμπερτοβασιλη.

Μαζί του στους αγώνες της βιοπάλης της στο χωριό και στην Αθήνα.

Μαζί του και στην άλλη μεριά, μες το κατακαλόκαιρο του 2004, ακολουθώντας τα βήματά του.

Οι πρόγονοι

Ρίζα την ρίζα, πέτρα με την πέτρα οι σεβαστοί μας πρόγονοι, οι αγρότες, ψωμοχώραφα και αμπέλια κι ελαιώνες, ποτιστικά και σπίντια υψώσανε με ιδρώτα.

Δεν είχανε ρολόγια ούτ' άλλα μέτρα να κόβουε τον χρόνο και τον χώρο, τους οδηγούσε ο ουρανός με τ' άστρα, ο πετεινός, το πόδι και η απαλάμη κι η δουλειά τους εβιάζε ολοϊσία.

Αρχόντοι ελογίζονταν με την λίγη σοδειά, που αποθηκεύαν στα κελλάρια. Τραγουδούσαν κι εκλαίγαν, όταν η ώρα καλούσε το τραγούδι είτε το κλάμα.

Στο θέρος με τις άσπρες τους μαντίλες απόδιωχαν τον ήλιο, άντρες, γυναίκες. Στάχυ το στάχυ, σπόρο με τον σπόρο γειμίζαν τα σακκιά και τα πιθάρια.

Στεριώσανε φαμίλιες, γιους και κόρες, αγγόνια και δισέγγονα κι ακόμα κοπάδια ζωντανά, ρούχα και σκεύη, στολίδια του σπιτιού και του κορμού τους.

Και τώρα οι σεβαστοί μας πρόγονοι κοιμούνται

μα χούφτα χόμα στο άδειο κοιμητήρι. Ξαναχέρωσαν τ' αμπέλια κι οι ελαιώνες, τα σπίντια ξαναγίνανε χωράφι, κι εμείς γερνάμε οι άμυαλοι εδώ ξένοι.

Πρόγονοι ευλογημένοι, κουρασμένοι, που ρίζα, ρίζα, πέτρα με την πέτρα ψωμοχώραφα κι αμπέλια κι ελαιώνες, ποτιστικά και σπίντια υψώσανε με ιδρώτα, βλέπετε, πόσο λίγο χόμα αρκεί για κλίση του ύπνου μας του αζήνητου του αιώνα;

Διαλεχτή Ζευγώλη-Γλέζου

✉ Ταχυδρομείο ✉

Επιστολή του Γιάννη Τζουάννη πρώην Δημάρχου Δρυμαλίας προς το Δ.Σ. του Συλλόγου

Κύριοι,

Στο φύλλο της εφημερίδας Μάιος-Ιούνιος 2007, το Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας εγκυβρίζει τον Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Δρυμαλίας, για το απαράδεκτο και κατά τη δική μας γνώμη γεγονός της μεταφοράς της λυματολάσπης απ' τον Βιολογικό του Απόλλωνα στο Διάδι. Σας διαβεβαιώνω ότι ούτε στο Δημοτικό Συμβούλιο ούτε σε άλλο θεσμοθετημένο όργανο του Δήμου συζητήθηκε ή αποφασίστηκε η μεταφορά της λυματολάσπης απ' τον Βιολογικό του Απόλλωνα στο Διάδι. Προφανώς η απόφαση αυτή ελήφθη και η εντολή εδόθη από μεμονωμένα πρόσωπα της σημερινής διοίκησης του Δήμου, που έχουν παντελή άγνοια των σοβαρών επιπτώσεων της πράξης τους. Πρέπει επίσης να σας ενημερώσω, ότι επί Δημαρχίας μου όποτε χρειάστηκε να εκτελεστούν παρόμοιες εργασίες και να καθαριστεί απ' τη λυματολάσπη ο Βιολογικός του Απόλλωνα, χρησιμοποιήθηκε βυτιοφόρο όχημα από εξειδικευμένη για τέτοιες εργασίες εταιρεία από τη Σύρο, η οποία είχε και την αποκλειστική ευθύνη για τη μεταφορά και διάθεση της λυματολάσπης, χωρίς να δημιουργηθεί οποιοδήποτε πρόβλημα ρύπανσης.

✉ ✉ ✉ ✉ ✉ ✉

Φίλε Παναγιώτη γειά σου,

Θέλω να σε συγχαρώ για την εφημερίδα του χωριού μας, την οποία βλέπω ότι οδηγείς με πολύ μεράκι στο οσοστό δρόμο.

Εγώ, όπως ξέρεις, είμαι καθηγητής μουσικής στο Δήμο Βάρης και όλα αυτά τα χρόνια τρέχω από το πρωί μέχρι το βράδυ σαν την άδικη κατάρρα που λένε και στο χωριό.

Όμως θέλω να βοηθήσω σε ό,τι μπορώ και πιστεύω ότι η έλλειψη χρόνου θα ξεπεραστεί με τη χρήση της τεχνολογίας.

Η αναλυτική διεύθυνση που σου γράφω παρακάτω είναι μέσα στο www.in.gr και συγκεκριμένα σε μια σελίδα που λέγεται αγροτουρισμός, όπου έχει μέσα όλα τα μέρη της Ελλάδας. Καθημερινά αυτή την σελίδα την επισκέπτονται χιλιάδες χρήστες απ' όλο τον κόσμο.

Εκεί υπάρχει ήδη σελίδα της Νάξου και του χωριού μας και μπορεί ο κάθε χρήστης του Internet να βάλει τις δικές του φωτογραφίες (δωρεάν).

Πιστεύω ότι θα ήταν καλό να την δημοσιεύσεις στην εφημερίδα να την μάθουν όσοι χωριανοί έχουν σχέση με την τεχνολογία, για να κατεβάσουν αλλά και να βάλουν φωτογραφίες του χωριού μας.

Παρακάτω λοιπόν είναι η ηλεκτρονική διεύθυνση που σε βάζει κατευθείαν στην σελίδα του χωριού:

www.in.gr/Reviews/imagegallery.asp?lngReviewID=1667&lngChapterID=4092&lngItemID=43835

Θα ήθελα να επισημάνω ότι η ιστοσελίδα που αναφέρεται στο χωριό μας πρέπει σύντομα να ολοκληρωθεί και κάποια στιγμή θα πρέπει να μαζευτούμε και να αποφασίσουμε να την εμπλουτίσουμε, γιατί θα ήταν καλό για τους απανταχού Κωμιακίτες και κυρίως τους νέους, αλλά και κάποιους ξέ-

νους, να μπορούν να διαβάσουν την ιστορία, τις παραδόσεις, αλλά και να βλέπουν τις ομορφιές και τα κάλλη του χωριού μας.

Έτσι πιστεύω ότι πολλοί θα ήταν εκείνοι που θα αποφάσιζαν πιο εύκολα να κάνουν μια επίσκεψη να τα δουν από κοντά.

Μια άλλη σκέψη που έχω, είναι να κάνουμε μια multimedia εφαρμογή με φωτογραφικό υλικό και ειδικά παλιές φωτογραφίες, τις οποίες πρέπει να μαζέψουμε και να περιώσουμε πριν χαθούν.

Εγώ πρόπερι έκανα μια φωτογράφιση του χωριού και έφτιαξα ένα cd το οποίο μέσω του πατέρα μου το έστειλα στο σύλλογο. Θέλω επίσης να επικοινωνήσω με τον υπεύθυνο του Ραδιοφωνικού Σταθμού του χωριού, γιατί έχω μια τεράστια συλλογή από τραγούδια (γύρω στις 200.000) για να τους στείλω ό,τι θέλουν για τα προγράμματά τους.

Σε χαιρετώ και δώσε τους χαιρετισμούς μου σε όλους τους χωριανούς που δίνουν τακτικά το "παρών" στη λέσχη του Συλλόγου, και τους ζηλεύω γι' αυτό.

Γιάννης Δ. Πρεβενιός

Καθηγητής Μουσικής

Ζώτου 24, 112 55 Αθήνα

τηλ. 6944-890847, οικ. 210-2232945

Email: prevejohn@yahoo.gr

✉ ✉ ✉ ✉ ✉ ✉

Αγαπητή Κορωνίδα,

Σχετικά με το άρθρο της Σοφίας Αλιμπέρτη-Κορρέ στην εφημερίδα «Κορωνίδα» στο τεύχος Μάης-Ιουνίου 2007 και στο κομμάτι που αναφέρεται στο Βιτζηλαιδίτικο, **παρέλειψε να αναφέρει την πηγή της, που είναι το βιβλίο του Βασίλη Χατζόπουλου «Βασίλης Χατζόπουλος, ο παραδοσιακός Αξιώτης λαουπέρης», στη σελίδα 40 του οποίου αναγράφει τα εξής: «...παλικαρίσιος και, τολμά να πω, πολεμικός χορός».** Όσον αφορά στο σημείο που η γράφουσα λέει για τον ίδιο χορό «ευτυχώς καταφέραμε να τον διατηρήσουμε», δεν μας λέει πώς και ποιος κατάφερε να τον διατηρήσει. Αναφέρομαι και πάλι στον Βασίλη Χατζόπουλο, ο οποίος τη δεκαετία του '70 ανέστησε τον εν λόγω χορό όταν, όπως γράφει στο βιβλίο του και όπως θυμούνται οι περισσότεροι, ζήτησε και πήρε από την τότε ΕΡΤ-1 μια ατομική κωμιακίτικη εκπομπή, για την πραγματοποίηση της οποίας υποχρεώθηκε να αναλάβει τη μουσική, τις ενδυμασίες και το χορευτικό. Βρήκε ντόπιους Κωμιακίτες χορευτές, έκανε πρόβες μαζί τους και, το κυριότερο, έβαλε στίχους εκεί που δεν υπήρχαν, χωρίς τους οποίους δεν θα έβγαινε στην τηλεόραση. Έτσι λοιπόν αναβίωσε ο χορός και έγινε ευρύτερα γνωστός.

Μιάς λοιπόν και ενδιαφέρεστε τόσο πολύ για την παράδοση και τη συνέχειά της, θα ήταν καλό να αναγνωρίζατε τους ανθρώπους που υπήρξαν μαχητές της. Ελπίζω στο επόμενο φύλλο σας να υπάρξει διόρθωση. Ευχαριστώ για το χρόνο σας.

Σοφία Καρούση

✉ ✉ ✉ ✉ ✉ ✉

Μας κοινοποιήθηκε και δημοσιεύσαμε η παρακάτω επιστολή της Maria Jung (Μαρίας Γιούγκ):

Θέμα: Αποκατάσταση του αγροτικού δρόμου Απόλλωνα-Μέσης.

Αξιότιμη κύριε Δήμαρχε,

Από το έτος 2000 είμαι κάτοχος οικίας, η οποία βρίσκεται στην πλαγιά του βουνού Καλόγερος, πάνω στον αγροτικό δρόμο Απόλλωνα-Μέσης. Πριν από δύο χρόνια είχα κάνει μια αίτηση για επιδιόρθωση του δρόμου αυτού, που είναι αναγκαία, διότι η πρόσβαση στο σπίτι μου με αυτοκίνητο είναι σχεδόν αδύνατη, λόγω της κακής κατάστασης στην οποία βρίσκεται ο χωματόδρομος. Και ενώ πέρυσι έγιναν εργασίες αποκατάστασης του δρόμου διευκολύνοντας την πρόσβαση κατοίκων και αγροτών, φέτος δεν έγινε καμία εργασία, με αποτέλεσμα ο δρόμος να είναι σε πολύ κακή κατάσταση.

Ένα ακόμη πρόβλημα που πρέπει να λυθεί είναι το εξής: Στο τμήμα της παραλίας μεταξύ του ξενοδοχείου «Κούρος» και της μάντρας που ανήκει στον κ. Φαφούλη, κατά τον μήνα Αύγουστο, σταθμεύουν τόσα πολλά αυτοκίνητα επισκεπτών, ώστε η διέλευση με αυτοκίνητο εμποδίζεται. Έτσι είμαι αναγκασμένη να δέχομαι προσβολές και βρισιές από τους κατόχους των παράνομα παρκαρισμένων αυτοκινήτων.

Κάθε φθινόπωρο, με τα πρωτοβρόχια, είμαι αναγκασμένη να σταθμεύω το αυτοκίνητό μου στην άλλη όχθη του ποταμού, πράγμα που πρέπει να γίνεται εγκαίρως, διότι όταν το ποτάμι φουσκώσει, είναι αδύνατη η διέλευσή του μέχρι το Πάσχα. Αλλά και πεζή το ποτάμι περνιέται μόνο με κατάλληλες γαλόνες. Τον περασμένο Οκτώβριο μάλιστα βρέθηκα μέσα στα νερά ως την άκρη των γαλτσών και με δυσκολίες κατάφερα να περάσω το ποτάμι.

Για το σπίτι μου υπάρχει άδεια οικοδομής και ως εκ τούτου θα μου επιτραπεί να απαιτήσω άμεσα μέτρα για τον τερματισμό της κατάστασης αυτής, όπως:

1^ο Η οικοδόμηση γέφυρας μπροστά από το ξενοδοχείο «Κούρος».

2^ο Η ασφαλοστρωση μέρους της παραλίας και

3^ο Η επιδιόρθωση του χωματόδρομου προς τη Μέση, μετά από τις ανοιξιάτικες βροχές, χωρίς να πρέπει να γίνονται αιτήσεις για τις απαιτούμενες εργασίες κάθε φορά.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

✉ ✉ ✉ ✉ ✉ ✉

Προς: κ. Πρόεδρο
Πολιτιστικού Συλλόγου
Κορωνίδας

Αγαπητέ κ. πρόεδρε,

Όπως σας είπα στο τηλέφωνο, είμαι εκπαιδευτικός και εργαζομαι σε σχολείο της Γερμανίας μ' ελληνικές τάξεις. Κάνουμε μια προσπάθεια να δημιουργήσουμε αρχείο ελληνικής παραδοσιακής μουσικής. Μπορείτε να μας βοηθήσετε στην προσπάθεια αυτή με την αποστολή ανάλογων CD; Επίσης DVD ή βιντεοκασέτες από παρουσιάσεις χορευτικών συγκροτημάτων ή από πανηγύρια, γάμους κτλ. (όπως μου είπατε στο τηλέφωνο) θα μας είναι σίγουρα πολύ χρήσιμα. Ευχαριστούμε πολύ.

LOUKAS LYMPEROPOULOS
SCHULE HOHE LANDWEHR
HOHE LANDWEHR 19
20535 HAMBURG (GERMANIA)
Τηλ. 00494041406605 (μ' αυτόματο)
Φαξ 00494025304177

Εύχομαι πολλές επιτυχίες στο έργο σας.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Λ. Λυμπερόπουλος

Οι πολιτιστικοί φορείς του χωριού με πρωτότυπες εκδηλώσεις σφράγισαν το φετινό καλοκαίρι

☞ **Συνέχεια από τη σελ. 1**

Μυαλό όσων έζησαν εκείνα τα χρόνια. Αμέσως μετά οι παρευρισκόμενοι είχαν την ευκαιρία να περιπλανηθούν στο χώρο και να δουν αντικείμενα που άλλοι δεν γνώριζαν κι άλλοι απλώς δεν θυμούνταν. Αφορούσαν τις αγροτικές και κτηνοτροφικές εργασίες, τις δουλειές του σπιτιού, το τσαγκάρι, αλλά και τα παλιά παραδοσιακά παιχνίδια. Βέβαια από τον χώρο αυτό δε θα μπορούσαν να λείπουν και τμήματα των εργαλείων του ελαιοτριβείου. Έξω τους περίμενε πλούσιος μπουφές με ποτά και γλυκά που είχαν ετοιμάσει τα μέλη του Συλλόγου Γυναικών. Αρκετοί επισκέφθηκαν το Τριό, καθώς παρέμεινε ανοικτό έως τις 24 Αυγούστου. Είναι ίσως ο καταλληλότερος χώρος για τη λειτουργία μιας μόνιμης λαογραφικής έκθεσης, αφού έχει τη δική του αξία και ιστορία.

Η συνέχεια δόθηκε στις 10 Αυγούστου στην αυλή του σχολείου, όπου διοργανώθηκε ο καθιερωμένος πια χορός. Αδιαμφισβήτητοι πρωταγωνιστές της βραδιάς ήταν τα παιδιά του χωριού, που έκλεψαν την παράσταση και καταχειροκροτήθηκαν. Αποδείχθηκαν πολυτάλαντα, αφού η ίδια ομάδα συμμετείχε στην αναπαράσταση του εθίμου της εύχησης, έπαιξε παραδοσιακά όργανα και χόρεψε.

Μετά τον χαιρετισμό του προέδρου του Πνευματικού Κέντρου κ. Βαγγέλη Κορρέ, το λόγο πήρε η κ. Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ, που μας ταξίδεψε μερικά χρόνια πίσω και μας μίλησε για τις εύχες, τις ονομαστικές γιορτές δηλαδή, και τον τρόπο που τις γιόρταζαν στο χωριό. Στη συνέχεια τα παιδιά μάζεψαν μετέφεραν στο πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου και στην αυλή του Κωσταντίνου και με ένα καταπληκτικό δρώμενο γραμμένο από την κ. Βέτα Βιτζηλαίου στην κωμιακίτικη διάλεκτο, έδωσαν σάρκα και οστά σε όσα είχαν ναυρίτερα ακουστεί.

Ακολούθησε η ομάδα παραδοσιακών οργάνων, που, αν και λειτουργεί μερικούς μήνες μόνο, σημειώνει αξιόλογη πρόοδο και έχει ήδη αρκετές συμμετοχές σε εκδηλώσεις. Υπεύθυνος της ομάδας και δάσκαλος των παιδιών είναι ο κ. Βαγγέλης Κορρές. Οι μικροί οργανοπαίκτες, κορίτσια και αγόρια, εντυπωσίασαν τους ακροατές τους παίζοντας τσαμπούνα και τουμπάκι, τα πλέον παραδοσιακά μουσικά όργανα. Είναι άξιοι επαίνων γιατί μεγαλώνουν μαθαίνοντας ήχους και σκοπούς που δεν είναι συνηθισμένοι στις μέρες μας, αφού έχουν αντικατασταθεί από το βιολί και το λαούτο και βοηθούν στη διατήρησή τους, που φάνταζε δύσκολη πριν τη δημιουργία της ομάδας αυτής.

Το πρώτο μέρος της βραδιάς έκλεισε με την παρουσίαση της χορευτικής ομάδας, που και αυτή δημιουργήθηκε μερικούς μήνες πριν. Υπεύθυνος χοροδιδάσκαλος είναι ο κ. Γιάννης Βιτζηλαίος. Τα παιδιά, γεμάτα καμάρι, χόρεψαν τους παραδοσιακούς χορούς του χωριού μας, τον συντό, τον μπάλλο, τη βλάχα, τον καλαματιανό και το βιτζηλαιδίτικο, δίνοντας το σύνθημα να αρχίσει το γλέντι.

Το μουσικό μέρος της βραδιάς άνοιξε ο Γιάννης και ο Βασίλης Χατζόπουλος με τραγούδια της επο-

χής μας. Τη σκυτάλη πήραν ο Γιάννης Βιτζηλαίος στο τραγούδι, ο Στέλιος Βιτζηλαίος στο λαούτο, ο Νίκος Καραλής στο βιολί και την κρητική λύρα, ο Γιάννης Μαϊτός στο λαούτο και ο Νίκος Βιτζηλαίος στα κρουστά. Ιδιαίτερα τιμητική ήταν η φιλική συμμετοχή του Αντώνη Κονιτόπουλου και της κόρης του Στελλίνας, ενώ βιολί έπαιξε ο Νίκος Μάκαρης. Το κέφι παρέμεινε αμείωτο και κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων έκλεισε στις 13 Αυγούστου με την παρουσίαση, στο Πνευματικό Κέντρο, φωτογραφιών από φυτά της ορεινής και ημιορεινής Νάξου. Η βραδιά αυτή διοργανώθηκε σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Δρυμαλίας. Πρόκειται ουσιαστικά για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας ενός υπαλλήλου του Δήμου, του κ. Στέφανου Ψαρρά από το Φιλώτι, ο οποίος στον ελεύθερο χρόνο του ασχολείται με την καταγραφή των φυτών της περιοχής του λεκανοπεδίου της Τραγαίας, κυρίως, και τη φωτογράφησή τους. Μια δουλειά επίπονη, που απαιτεί χρόνο και προσπάθεια, είναι όμως σημαντική για τη διάσωση της χλωρίδας με τα τοπικά της ονόματα.

Η παρουσίαση έγινε από τους κυρίους Στέφανο Ψαρρά και Γιάννη Μπαρδάνη και περιλάμβανε πλήθος φυτών και λουλουδιών. Ήταν σίγουρα μια εκδήλωση ολοένα και πιο επίκαιρη, αφού η ανάγκη επαφής του ανθρώπου με το περιβάλλον είναι πλέον απαραίτητη.

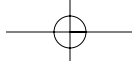
Η βραδιά τελείωσε στην αυλή της εκκλησίας, όπου ο χορευτικός όμιλος φοιτητών, προσκεκλημένος από τον Δήμο, παρουσίασε χορούς από το βόρειο Αιγαίο και τα Δωδεκάνησα, καθώς και λαϊκούς χορούς. Πρόκειται για έναν σύλλογο που ιδρύθηκε το 2002, έχει έδρα τον Δήμο, και στόχους του είναι η έρευνα και διδασκαλία των παραδοσιακών ελληνικών χορών. Μέλη του είναι κυρίως φοιτητές. Εμφανίστηκε επίσης και το χορευτικό του χωριού. Και οι δύο χορευτικές ομάδες ενθουσίασαν τους θεατές και καταχειροκροτήθηκαν.

Για τις εκδηλώσεις αυτές αξίζουν συγχαρητήρια στα μέλη και των δύο συλλόγων, που με τις προσπάθειές τους συμβάλουν στην αναβάθμιση της πολιτιστικής ζωής του χωριού, ιδιαίτερα δε στις γυναίκες, που είναι πρόθυμες να βοηθήσουν όπου τους ζητηθεί, πάντα για το καλό της Κωμιακίας.

Στη δασκάλα μας, την κ. Βέτα Βιτζηλαίου, βάζουμε δέκα με τόνο, γιατί κάθε χρόνο μάς αφήνει άφωνους με ό,τι ετοιμάζει, αφιερώνοντας πολύτιμο χρόνο διακοπών και ξεκούρασης.

Για την κ. Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ τα λόγια περισσεύουν, αφού η συμβολή της στη διάσωση και διάδοση όλων των πολιτιστικών στοιχείων του χωριού είναι αθόρυβη και αποτελεσματική. Για τους νεότερους αποτελεί πραγματικό σχολείο.

Τέλος, στους υπεύθυνους ομάδων χορού και μουσικής, τον κ. Γιάννη Βιτζηλαίο και τον κ. Βαγγέλη Κορρέ, ευχόμαστε καλή δύναμη, γιατί το έργο τους, αν και δύσκολο, ήδη αποδίδει και είναι πολύτιμο.

Αφιέρωμα στους Κωμιακίτες συνταξιούχους

Η επιστροφή του Κωμιακίτη συνταξιούχου στο χωριό και οι επιπτώσεις της στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή του χωριού

Γράφει ο Παναγιώτης Ε. Λιανής

Το αφιέρωμα του προηγούμενου φύλλου της Κορωνίδας, στον Κωμιακίτη που ως συνταξιούχος επιστρέφει στο γενέθλιο τόπο, όπως ήταν αναμενόμενο είχε μεγάλη απήχηση μεταξύ των αναγνωστών.

Με κάθε τρόπο και μέσο καταφθάνουν μηνύματα και ιδέες.

Όπως η πρόταση να γίνει αφιέρωμα και στους

συνταξιούχους, που χωρίς να πάψουν να ενδιαφέρονται για το χωριό εν τούτοις δεν επέστρεψαν, αλλά και σ' αυτούς που δεν εγκατέλειψαν ποτέ τον τόπο.

Δεκτές οι προτάσεις. Η «Κορωνίδα» είναι εδώ και γράφει ιστορία.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, το αφιέρωμα, και από την Ανεβάλλουσα θα πάμε στο Άφρες. Ακολουθούν Αμυδαλιά, Αρέλλες και Αμπράμ.

Δεκτές οι προτάσεις. Η «Κορωνίδα» είναι εδώ και γράφει ιστορία.

Άφρες

Επιβλητικός, ολόασπρος σαν τον αφρό της θάλασσας που βλέπει αντίκρυ το Ικάριο πέλαγος, τον ονομαστό Τσικνιά, ο εγκρεμνός των Αφρών ορθώνεται αγέρωχος στην κορυφογραμμή της Αναθεματίστρας και ρίχνει τη μεγαλοπρεπή σκιά του στο εύφορο οροπέδιο.

Κάθε λογής οπωροφόρα, κυρίως αχλαδιές – οι Άφρες φημιζόνταν για τα μυρωδάτα στραβόρια –, αμπέλια, ελιές, ποτιστικά και μελισσοκομεία συνέθεταν το τοπίο. Η παλιόμαντρα, η Μπειάσω, η πλάκα της Μπέας, η Απάνω στέρνα, η στέρνα του Πρεβενιού, η στέρνα του Καράτζου και η στέρνα τω Οττάδω απο-

μείο. Η μετακόμιση αυτή ήταν πραγματικά υπεράνθρωπο έργο, αν λάβει κανείς υπόψη την απόσταση Άφρες - Χωριό - Πλαθιά πέτρα κυριολεκτικά από την Ανατολή στη Δύση και τον μοναδικό τότε τρόπο μεταφοράς, στον ώμο, και ολοκληρώθηκε σε 4 νύχτες. Μιλούμε για καμιά τριανταριά πήλινες κυψέλες, μπρος από 30 οκάδες η κάθε μια, τις οποίες ο πάππος μου φορτωνόταν δυο-δυο.

Αμυδαλιά

Σ' αυτό το καταπληκτικό συνεπαρτό στους βορεινούς πρόποδες του Τρυπητού, με ενδιαφέρουσα ανθρωπογεωγραφία δεν έχουμε στοι-

νο, και ας θεωρηθεί αυτή η αναφορά ως η πρώτη αίτηση για συμμετοχή στο Συνέδριο της εφημερίδας μας.

Αρέλλες

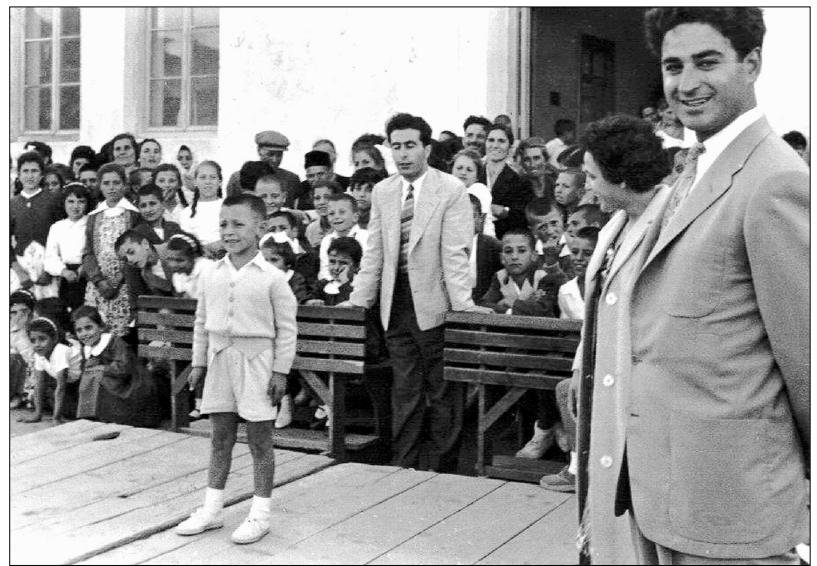
Αυτός ο πλούσιος, παραγωγικός, παραλιακός τόπος, ειδυλλιακός θα λέγαμε, εξακολουθεί και σήμερα να έχει ενδιαφέρον ως θέρετρο και προορισμός για καλοκαιρινές διακοπές. Εδώ έζησαν και ανάθρεψαν τις φαμελιές τους ο έρο Νικηφόρος Φραγγουλόπουλος, οι Ζαχαρουλάδες, ο Στεφανονικόλας, ο Βηλαρογιάννης (Κορρές), ο Τρυφερογιάννης (Λιανής), ο Αουσιτισογιάννης (Μυλωνάς), ο Κατσουλοκωσταντής (Χωριανόπουλος), ο Φραγγουλοδημήτρης (έρο Ναύτης-Χατζόπουλος), ο Σορώκος (Κώστας Λεβογιάννης) και ο μοναχικός Ματζακομανόλης (Ματζάκος).

Στο Φαρακλό ακόμα ζουν οι μνήμες μιας άλλης εποχής που άφησαν οι Αγγελινάδες, οι Στρατήδες, οι πρόγονοι του Κωστή της Λάλας, οι Νταρμπουλάδες, οι Πορδάδες, ο Φατουρογιάννης και ο Ροδίτης. Όλη η αναφερόμενη περιφέρεια κατοικείται αδιάλειπτα από παλιά μέχρι σήμερα χάρις στην αγάπη, το ενδιαφέρον και το μεράκι των άξιων χωριανών μας – συνταξιούχων και μη – που αναπαλαίωσαν ή δημιούργησαν φιλόξενες κατοικίες. Είναι ο αείμνηστος Στρατηδογιάν-

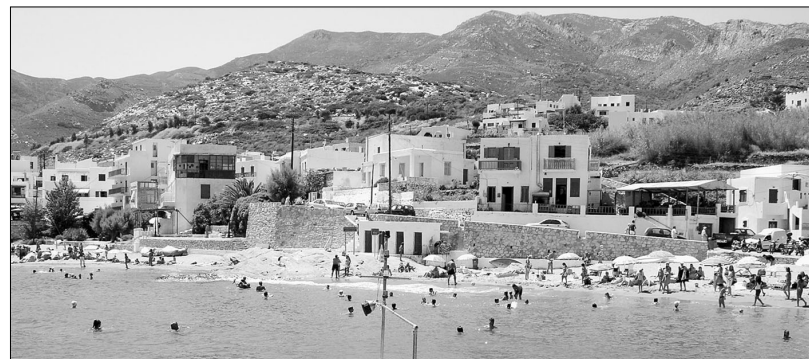
παλιές φωτογραφίες

Συνωστισμός μαθητών στο Σάμιο... Από την ιστορία της Β' Δημοτικού, των γεννηθέντων το 1954, με τη δασκάλα τους Αικατερίνη Ελευθερίου.

Η ίδια τάξη στις γυμναστικές επιδείξεις υπό τα βλέμματα των δασκάλων Θεολόγου Καστρινέλλη, Αικατερίνης Ελευθερίου και Γιώργου Τζανετή.

Ο επιβλητικός, με το καθαίο γκριζογάλανο χρώμα του ουρανού, εγκρεμνός των Αφρών, όπως φαίνεται από την παραλία του Απόλλωνα, επίσης γκριζογάλανη αλλά με αμφιβολίες για το... καθαίο του νερού της.

τελούν μέχρι σήμερα χαρακτηριστικά αναγνωριστικά σημεία του τόπου.

Στην ανθρωπογεωγραφία των Αφρών, στα χρόνια που άκμαζε η περιοχή, αναφέρονται οι εξής οικογένειες: Του Λεβαϊανονικόλα (Λεβογιάννης Νικόλαος και Μαρία), του Στρογγυλού (Δημήτριος Πρεβενιός και Πηνελόπη, αδερφή του Λεβαϊανονικόλα), του Μαυροέργη (Μαύρος Γεώργιος και Κυριακή), του Αυγερινοδομήτρη (Δημήτριος Νικολάκης) και των Ξυδάδων (Στελιανού και Στέφανου Βιτζηλαίου).

Σ' αυτό τον τόπο επέστρεψε μετά τη συνταξιοδότησή του ο Μανόλης Λεβογιάννης (Λεβαϊανομανόλης), ο οποίος χωρίς να υπολογίζει κόπους και θυσίες κατάφερε να τον ξαναζωντανέψει. Δημιούργησε δρόμους πρόσβασης, μετέτρεψε άγονες πλαγιές σε αμπελώνες και ελαιώνες και τα καρπερά ποτιστικά ξανάνοισαν. Αξιοσημείωτος είναι και ο καθημερινός αγώνας που διεξήγαγε και συνεχίζει να διεξάγει για την περιφρούρηση του μικρού αυτού παραδεισου από κάθε είδους απειλή και εισβολή.

Στις Άφρες ακόμα εργάστηκε, με συνέπεια και μεράκι για μια ολόκληρη ζωή, χωρίς ποτέ να αφήσει τον τόπο, ο αείμνηστος Ιωάννης Λεβογιάννης. Στην ίδια περιοχή, κοντά στην πλάκα της Μπέας, διατηρούσε αμπέλι και μελισσες ο Τρυφερογιάννης μέχρι το 1921 που τις μετέφερε στην Πλαθιά Πέτρα, στο εκεί τρανό οικογενειακό Μελισσοκο-

χεία για την επιστροφή κάποιου συνταξιούχου, αξίζει όμως να μνημονεύσουμε τους χωριανούς που κάποτε έδωσαν ζωή σ' αυτόν τον τόπο. Εδώ λοιπόν αγωνίστηκαν, μέχρις εσχάτων, ο Αντώνιος Πρεβενιός (Μπικαδαντώνης), ο Αλιμπερτομανόλης, ο Κρινακοκωσταντής (Χωριανόπουλος) και ο έρο Χαρβατζής, κατά κόσμον Ανδρής Εμμανουήλ. Ιδιαίτερα εύφορος τόπος με πολλά φρουτόδεντρα, ποτιστικά πλούσια νερά και με την ονομαστή στέρνα του Αλιμπερτομανόλη. Αξίζει να αναφέρουμε την ύπαρξη στην περιοχή ενός σπηλαίου, της Τζέμπαρης, που λέγανε οι παλαιοί ότι καταλήγει στο βενέτι. Επίσης από την ίδια περιοχή, όπως μου είχε διηγηθεί ο πάππος μου, προέρχεται το μάρμαρο του άμβωνα της Θεοσκεπάστης. Μάλιστα η μεταφορά του είχε γίνει με τα λεγόμενα «κατρακύλια», πανάρχαιο τρόπο μεταφοράς πάνω σε κορμούς δέντρων. Προφανώς υπήρχε λατομείο μάρμαρου, όπως μαρτυρούν και τα ίχνη από τα ασβεστοκάρμια που έχουν βρεθεί στην περιοχή, καθώς και η έγκυρη μαρτυρία που θέλει όλα τα μάρμαρα του χωριού, καντιρίμια, ανώφλια, σκάλες να προέρχονται από τη Τζέμπαρη. **Το ιστορικό του Άμβωνα της Θεοσκεπάστης, τα ασβεστοκάρμια και τα καμίνια για Ξυλοκάρβουνο, θα αποτελέσουν θέματα μελέτης για ανακοίνωση στο Συνέδριο «Η Νάξος διά μέσου των αιώνων», που θα γίνει στην Κωμιακή σ' ένα χρό-**

Αφόρμους, Μνημόρι, Αρέλλες και Φαρακλός. Με του βοριά τα κύματα να φρεσκάρουνε μνήμες και θρούλους...

νης ο Γιώργος Φρατζέσκος (Κοτροέρης), ο Στραντιδαντώνης, ο Γιάννης Φραγγουλόπουλος (Νταρμπουλογιάννης), ο Θεωρωνικόλας, ο Γιάννης του Πορδοβασιλη, ο Γιάννης του Θεωροστέφανου, ο Νίκος και η Ερίνη του Αουσιτισοέργη. Στην ίδια περιφέρεια διασώζονται τα ερείπια παλιού ναού, του Αι-Φηκά, που σύμφωνα με μαρτυρία της γιαγιάς μου την είχε προλάβει με εικόνημα, ενώ αργότερα οι κάτοικοι της περιοχής τη χρησιμοποιούσαν από κοινού για την αποθήκευση κρομμυδιών που ευδοκίμουν στην περιοχή. Επίσης οι ντόπιοι διηγούνται διάφορες ιστορίες για μια εκκλησία στο υπόγειο μιας σπηλιάς. Σ' αυτή τη σπηλιά, λένε, κά-

ποτε είχαν γίνει σημεία και τέρατα – αφανισμός ζουλοπροβάτων και ανεύρεση αγελάδων με κομμένες οργιές – και γι' αυτό ο Αουσιτισοέρης, που ήταν ευσεβής και θεοφοβούμενος, ποτέ δε μάντριζε εκεί. Πρόκειται για τη λεγόμενη Ριζοκελιά πάνω από το πέραμα των Α-

υποδομές, ο τόπος αυτός δεν εγκαταλείφθηκε ποτέ, αλλά ακολούθησε μια ανοδική πορεία και, χωρίς να χάσει το χρώμα του, αποτελεί σήμερα ένα από τα πιο γνωστά και προβεβλημένα θέρετρα της Κωμιακής. Με την ασύγερτη ξενοδοχειακή μονάδα του Μανόλη και της Σοφίας Αλιμπέρτη (του Φθίμιου και της Αθηνάς) πάνω στο κύμα και πιο πάνω του εντυπωσιακού συγκροτήματος εννοικιαζομένων δωματίων της Σοφίας και του Γιάννη Αλιμπέρτη (του Ψιτοκωσταντή). Δεν είναι τυχαίο ότι εδώ επέλεξε να κάνει τις διακοπές του πριν δύο χρόνια ο πρωθυπουργός της χώρας Κωνσταντίνος Καραμανλής. Επίσης, όπως είναι γνωστό, εδώ εμπνέεται ο γνωστός συνθέτης Σταμάτης Σπανουδάκης, που έχει χτίσει και εξοχική κατοικία στην περιοχή.

Εδώ θα συναντήσουμε τον Αλιμπερτοφθίμιου και τον Ραυτομιχάλη, που δεν έφυγαν ποτέ. Στους παλινοστήσαντες καταγράφονται ο Νικόλαος Χατζόπουλος (Μουσουροφονικόλας) και ο αδερφός του ο Γιώργης. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε την τακτική, σχεδόν μόνιμη, παρουσία των γνωστών γεωπόνων Νίκου Σφακιανού και Κώστα Περγικάρη, που υπηρέτησαν για πολλά χρόνια το νησί μας και εκτιμώντας την αξία του τόπου εγκαταστάθηκαν εδώ και δημιούργησαν αξιόλογη περιουσία.

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο, με αναφορά, κατ' αλφαβητική σειρά, στην Αρβανίτσα, στην Αγιά, στον Απόλλωνα, στον Αϊ-Θόδωρο, στον Βλακού, στον Γαλάτη, στον Εμελάρο, στον Ερονικόλα...

Αμπράμ

Με μια θαυμάσια παραλία, ονομαστούς αμπελώνες και τουριστικές

Προκαλεί συνειρμό με το ελληνικό ασφαλιστικό πρόβλημα

Το πρόβλημα ύδρευσης της Κωμιακής

Ανάγκη να προηγηθεί ειδική μελέτη για την επίλυσή του

Γράφει ο **Κώστας Γ. Σιδεράς**
Πρόεδρος Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων

Το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας θυμίζει στους σκεπτόμενους Κωμιακίτες το πρόβλημα ύδρευσης της Κωμιακής. Μερικές πηγές, με μικρή παροχή νερού, δεν επαρκούν να τροφοδοτήσουν το χωριό το καλοκαίρι. Κάθε χρόνο η Κοινότητα κατέβαλλε ουκ ολίγα για τη συμπλήρωση του νερού με βυτιοφόρα, ενώ και ο Δήμος Δρυμαλίας, που τη διαδέχτηκε, πληρώνει επίσης για ισάριθμα ή ίσως και περισσότερα βυτιοφόρα. Παρά ταύτα εξακολουθούν οι διακοπές στην ύδρευση των σπιτιών.

Πληροφορούμαι ότι επίκειται κατασκευή μεγαλύτερης υδατοδεξαμενής, προφανώς για να μην προλαβαίνει η ζήτηση του νερού από τα σπίτια να αδειάζει τη δεξαμενή, όπως συμβαίνει τώρα, και έτσι με περισσότερες ίσως μεταφορές των βυτιοφόρων οι βρύσες θα έχουν διαρκώς νερό.

Πριν από είκοσι πέντε περίπου χρόνια, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα ύδρευσης της Κωμιακής, απαλλοτριώθηκε η πηγή Μπαξεβάνη χωρίς καμιά μελέτη, όπως είχα πει και τότε γραπτά και προφορικά. Αρκέστηκαν τότε στην αναληθή, όπως αποδείχτηκε, φήμη ότι η πηγή αυτή είχε πο-

λύ μεγάλη παροχή, καθώς και στην επίκληση του ότι «δεν πρέπει να πληρώνομε το νερό για λάδι», που είχαν επινοήσει ως στερεότυπη απάντηση στην ένσταση ότι δεν μελετήθηκαν εναλλακτικές λύσεις από πηγές με άφθονο νερό.

Αν αληθεύουν οι πληροφορίες μου, το νερό της Κωμιακής σήμερα στοιχίζει στο Δήμο Δρυμαλίας πολύ ακριβά. Μπορεί ο Κωμιακίτης καταναλωτής να πληρώνει μόνο ένα ευρώ για κάθε κυβικό μέτρο νερού που καταναλώνει, ωστόσο ο Δήμος πληρώνει περίπου δέκα ευρώ για το κυβικό αυτό. Ακούω ότι κάθε δρομολόγιο βυτιοφόρου στοιχίζει πάνω από εκατό ευρώ και γίνονται δεκάδες τέτοια δρομολόγια στην περίοδο της αιχμής. Με άλλα λόγια, ο όχι πλούσιος Δήμος μας εξυπηρετεί την ύδρευση της Κωμιακής, όπως, κατ' αναλογία, επιδοτούνται στην κοινωνική ασφάλιση αδύνατες ομάδες του πληθυσμού (βλ. ΕΚΑΣ).

Διερωτώμαι: Ποιο κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος θα είχε ένα έργο μεταφοράς μεγάλης ποσότητας νερού από μεγάλη πηγή; Δεν είμαι ειδικός αλλά υποψιάζομαι ότι με τα χρήματα που έχουν δαπανηθεί όλα αυτά τα χρόνια, θα είχε γίνει ένα έργο μεταφοράς νερού με αντλίες και τα λειτουργικά του έξοδα θα ήταν κατά πολύ λιγότερα από

εκείνα της μεταφοράς με βυτιοφόρα.

Ελπίζω και εύχομαι να μην αποφασιστεί, χωρίς προηγούμενη τεκμηριωμένη οικονομικοτεχνική μελέτη, ως μόνη λύση του υδρευτικού προβλήματος της Κωμιακής η κατασκευή μιας μεγαλύτερης υδατοδεξαμενής αλλά, κατόπιν τέτοιας μελέτης, να γίνει το ταχύτερο δυνατό μεγάλη γεώτρηση ή μεταφορά νερού από μεγάλη πηγή με ηλεκτρικές αντλίες.

Πριν ολοκληρώσω τη δι' ολίγων προσπάθειά μου να δικαιολογήσω το συνειρμό που διατύπωσα στην αρχή για το Ασφαλιστικό και την ύδρευση της Κωμιακής, ας μου επιτραπεί η παραίτηση ότι η οποία απόφαση που θα λάβει ο Δήμος ή τυχόν άλλος φορέας, θα πρέπει να αιτιολογείται νομίμως και να στηρίζεται σε τεκμηριωμένη μελέτη ειδικών, για να είναι η λύση αποτελεσματική και βιώσιμη σε βάθος χρόνου, ενόψει ιδίως των απαισιόδοξων προβλέψεων περί λειψυδρίας στις επόμενες δεκαετίες. Προς την κατεύθυνση αυτή ευχής έργο θα ήταν να δραστηριοποιηθούν και οι Κωμιακίτικοι Σύλλογοι, που μεταξύ των μελών τους υπάρχουν ουκ ολίγοι ειδικοί τεχνικοί και ευκατάστατοι χορηγοί, οι οποίοι, όπως έγινε και σε άλλες περιπτώσεις, προσφέρουν και προσφέρονται, εφόσον τους ζητηθεί.

Από άγνοια ή αδιαφορία της Δημοτικής Αρχής η ανεπάρκεια της υδροδότησης

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος της Κωμιακής ενημερώνει, καταλογίζει ευθύνες και προνοεί για το επόμενο καλοκαίρι

Θυμώμενος από την πίεση των γειτονιών, αναγκάζομαι να δημοσιοποιήσω και να σημειώσω για τα άμεσα και οξυτάτα προβλήματα που αντιμετωπίζει το Τοπικό μας Διαμέρισμα και οικισμοί του και έχουν ως αποτέλεσμα την ταλαιπωρία, την οικονομική αιμορραγία και την αγανάκτηση των κατοίκων, ντόπιων και επισκεπτών. Διότι η Δημοτική Αρχή, από άγνοια ή αδιαφορία, ενώ είναι ενήμερη, μέχρι σήμερα δεν τα έχει αντιμετωπίσει, με αποτέλεσμα η κατάσταση να έχει φτάσει στο απροχώρητο και να μην πάει άλλο.

Πρόβλημα 1: Το χωριό της Κορωνίδας, από ένα μήνα περίπου, αντιμετωπίζει οξυτάτο πρόβλημα ύδρευσης. Μεγάλα τμήματα του οικισμού και για πολλές μέρες είναι χωρίς νερό, με αποτέλεσμα να υπάρχει ταλαιπωρία και αγανάκτηση των κατοίκων, ντόπιων και επισκεπτών. Ο Δήμος μεταφέρει νερό με το βυτίο, το οποίο δεν επαρ-

κεί για να καλύψει τις ανάγκες όλου του χωριού, με αποτέλεσμα το νερό να μην φτάνει σε όλα τα σπίτια. Και το ερώτημα είναι γιατί ο Δήμος δεν κουβαλάει περισσότερα βυτία νερού, αφού έχει χρηματοδοτηθεί γι' αυτό το σκοπό από το κράτος λόγω της λειψυδρίας; Περιμένουμε άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος η κατάσταση δεν πάει άλλο.

Πρόβλημα 2: Στους παραλιακούς οικισμούς αντιμετωπίζουμε επίσης σοβαρότατο πρόβλημα επάρκειας νερού. Εκεί η Δημοτική Αρχή, αν και παράλαβε στην αρχή του χρόνου ένα έργο ύδρευσης, με ολοκληρωμένο δίκτυο από το φράγμα της Φανερωμένης, με ενδιάμεσο ταχυδιυλιστήριο, κατά 90% έτοιμο, δεν έκανε τίποτα τους οκτώ μήνες που έχει αναλάβει τον Δήμο για να το ολοκληρώσει, με αποτέλεσμα το νερό που μεταφέρεται με το βυτίο για την κάλυψη των αναγκών της περιοχής να μην ε-

παρκεί και να υπάρχει ταλαιπωρία και αγανάκτηση των κατοίκων, αλλά και οικονομική αιμορραγία για τον Δήμο. Γιατί, αν είχαν ολοκληρωθεί εγκαίρως οι εργασίες στο σχεδόν έτοιμο έργο, δεν θα αντιμετωπίζαμε κανένα πρόβλημα. Βέβαια για φέτος το πουλάκι πέταξε γιατί το νερό του φράγματος καταναλώθηκε από τον Δήμο Νάξου. Αλήθεια τι έγινε το μερίδι του Δήμου Δρυμαλίας στο νερό του φράγματος; ή το σύστημα είναι όποιοι προλάβει; Δυστυχώς τώρα πια, μετά από αυτό, ανεξάρτητα αν τελειώσει το έργο ο Δήμος, πρέπει να συνεχίσει να κουβαλάει για φέτος νερό, ελπίζουμε τόσο όσο χρειάζεται για να καλυφθούν οι υδρευτικές ανάγκες της περιοχής, μέχρι που να βρέξει... Πρέπει όμως, έστω και τώρα, το έργο να ολοκληρωθεί για να είναι έτοιμο του χρόνου και να μην έχουμε τα ίδια.

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος
Μιχάλης Μολωνάς

Πενήντα χρόνια μετά το θάνατο του Νίκου Καζαντζάκη η Νάξος ανταπέδωσε την τιμητική της αναφορά στον Γκρέκο

Στις Εγγαρές

Πραγματοποιήθηκε, με πολύ μεγάλη επιτυχία, το Σάββατο 20 Αυγούστου, στο κτήμα Μαργούνο (δίπλα στο ποτάμι) των Εγκαρών, η πολιτιστική εκδήλωση στη μνήμη του μεγάλου Έλληνα συγγραφέα **Νίκου Καζαντζάκη**, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 50 χρόνων από το θάνατό του.

Οι Εγκαρίτισσες και οι Εγκαρίτες,

σε στίχους Γεράσιμου Σταύρου, βασισμένους στο ομώνυμο έργο του Ν. Καζαντζάκη. Την συνόδευσαν στο πιάνο η Ίρινα Βαλεντινόβα και στο σαξόφωνο ο Δημήτρης Τσάκας.

Στο Φιλώτι

Με εξαιρετική επιτυχία και συμμετοχή στην κατάμεστη νέα αίθουσα διαλέξεων του Πολιτιστικού Κέν-

Η περίφημη Γαλλική Σχολή των Ουρσουλινών της Χώρας, όπου φοίτησε ο Νίκος Καζαντζάκης.

μέσω των Συλλόγων τους, σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Οργανισμό «ΑΙΩΝ», και την υποστήριξη του Δήμου Νάξου, εκπλήρωσαν ένα χρέος. Τίμησαν τον Άνθρωπο, τον Συγγραφέα, τον Πολιτικό της Ελλάδος και του κόσμου, τον άνθρωπο που επέλεξε, έζησε και ύμνησε το χωριό τους, τις Εγκαρές.

Εκεί το πλήθος που κατέκλυσε τον πανέμορφο χώρο θυμήθηκε την πολυτάλαντη προσωπικότητά του μέσα από μια λογοτεχνική-μουσική εκδήλωση, αφιέρωμα.

Μίλησε η Κυριακή Πετράκου, επίκουρη καθηγήτρια θεατρολογίας του πανεπιστημίου Αθηνών και αντιπρόεδρος του ελληνικού τμήματος της διεθνούς εταιρίας φίλων Νίκου Καζαντζάκη, για την πολυτάλαντη προσωπικότητά του.

Αποσπάσματα από τα έργα του διάβασε η ηθοποιός Αλέκα Παϊζή.

Η Μαρία Φαραντούρη ερμήνευσε τον κύκλο τραγουδιών «Καπετάν Μιχάλης» του Μάνου Χατζηδά-

ντρου του Συλλόγου Φιλωτών Νάξου έγινε η κεντρική εκδήλωση του αφιερώματος με τίτλο «**Ο Καζαντζάκης της Νάξου και του Κόσμου**».

Την εκδήλωση, στην οποία κύριοι ομιλητές ήταν ο καθηγητής, πρώην υπουργός της Κυπριακής Δημοκρατίας (Μακάριου) και εκδότης των έργων Καζαντζάκη κ. **Πάτροκλος Σταύρου**, ο καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. **Παναγιώτης Μακροδημήτρης**, προλόγισαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Φιλωτών Νάξου κ. **Γιώργος Μουστάκης**, ο Δήμαρχος Δρυμαλίας κ. **Γιάννης Μπαρδάνης** και ο έπαρχος Νάξου κ. **Β. Κορρές**. Ο Ναξιότης γνωστός ηθοποιός κ. Δημ. Ήμελλος διάβασε αποσπάσματα από το βιβλίο «Αναφορά στο Γκρέκο» του Ν. Καζαντζάκη, ενώ παρεμβάσεις έκαναν εκλεκτά στελέχη του πνευματικού κόσμου της Νάξου.

6ο Παγκυκλαδικό Φεστιβάλ Πνευστών Μουσικών Οργάνων

Με πολλή μεγάλη επιτυχία συνεχίστηκε και φέτος στην Πάρο η 6η κατά σειρά παγκυκλαδική συνάντηση των πνευστών μουσικών οργάνων.

Οι εκδηλώσεις έλαβαν χώρα το τριήμερο 28, 29, 30 Σεπτεμβρίου 2007. Σε αυτές συμμετείχαν 130 οργανοπαίχτες, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονταν πολλά μικρά παιδιά, γεγονός που χαρούμενο και πολύ αισιόδοξο για την διάδοση της νησιώτικης μουσικής.

Όλοι οι οργανοπαίχτες έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, αλλά σε αυτούς που ξεχώρισαν ιδιαίτερα συγκαταλέγονται το κωμιακίτικο

(και μάλιστα απ' της Μόνους) διδυμο, ο Μιχάλης Γ. Αλιμπέρτης και ο Βαγγέλης Δ. Κορρές, που μάγεψαν ο πρώτος με την τζαμπούνα του και ο δεύτερος με το ντουπάκι, σε ανεπανάληπτους κωμιακίτικους και γενικά νησιώτικους σκοπούς.

Το γλέντι από τον κόσμο που είχε κατακλύσει τους χώρους που γίνονταν οι εκδηλώσεις, ήταν πολύ μεγάλο και ο χορός κρατούσε μέχρι αργά.

Αλλά το πιο ζεστό χειροκρότημα το πήραν, αφού το άξιζαν, τα μικρά Κωμιακίτικα, οι μαθητές του Βαγγέλη Κορρέ. Τα παιδιά, όλα μαζί, έπαιξαν τζαμπούνα και ντου-

μπάκι και ενθουσίασαν τον κόσμο.

Τα Κωμιακίτικα αυτά ήταν ο **Στέφανος Γεωργ. Χωριανόπουλος**, η **Αννα Γ. Χωριανοπούλου**, ο **Γιάννης Δημ. Φραγκουλόπουλος**, η **Αντωνία Δ. Φραγκουλοπούλου**, η **Μαρία Β. Φραγκουλοπούλου** και ο **Αντώνης Γεωργ. Κρητικός**.

Μουσικοί ήλθαν ακόμη από την Κρήτη και από τα Δωδεκάνησα, ενώ από τη Νάξο είχαν έλθει, επίσης, τρεις απ' το Φιλώτι, τέσσερις απ' την Απείρανθο, τρεις απ' τον Κυνίδαρο και ένας απ' τις Τρίποδες.

Άντε και του χρόνου...

Γλυκερία Αλιμπέρτη